

په پیامبره کت
صلی اللہ
علیہ وسلم
محمد
بناسه

مافی له چاپدانه‌وهی بۆ هه‌موو موسلمانیکه

ناوی کتیب: په‌یام‌به‌ره‌که‌ت ﷺ بناسه.

نوسه‌ر: مامۆستا علی خان.

نوسینه‌وهی: سایتی به‌هه‌شت.

دیزاینی ناوه‌وه: ali-xan.com، ba8.org

نۆره و سالی چاپ: چه‌وته‌م ۱۴۴۲ - ۲۰۲۰

شوینی چاپ: ئی‌یران.

تیراژ: ۵۰۰۰ دانه

ژماره‌ی سپاردن: (۸۷۹) سالی (۲۰۰۶) ی کتیب‌خانه گشتیه‌کانی پیدراوه.

سه‌ر په‌رشتیاری چاپ

www.ba8.org

به‌ره‌ه‌می سایتی

www.ali-xan.com

 mamostaalixan mamostaalixan

 ALIMALIXAN alixanali

 mamostaalixan m-alixan

په پیامبره کت
صلى الله
عليه
وسلم
محمد
بناسه

ٲاماده كرنى

على خان

پوخت وٲو زياد كراوه

چاپى هه وٲه م

له سه ر ٲه ر كى خيرخوازان له چاپدراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی چابی حوتہم

ستایش بُو ٲو ٲو خویہی ہر ٲو شایستہی ستایشی کامل
وتہواوہ، دروود وصلات وپرحمت وسہلام بُو ٲو موحمہدہی لہ
کہمالیتیدا بہ پیامبہر کراوہ وبُو بہندہکان رہوانہکراوہ.
دوای ٲوہ:

خوینہری ہیٲرا: دوای بہ سوکایہتیہکانی فہرہنسا بہرانبہر
بہ پیامبہرمان **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، وپشتگیریکردنی ٲو ہہنگاوش
لہلایہن حکومہتی فہرہنسا وسہرؤکہکیہوہ، ہہروہہا ہیٲرش
بہردہوامی ٲم دوایہیان بُو سہر ئیسلام وموسلمانان -دوای ہہست
کردنیان بہ زور بوونی موسلمانان وزوو تہشہنہکردنیان-، ہہندیٰ لہ
بہپریان داویان کرد ٲم کتیبہ پیذاچوونہوہ بکہم بہ مہبہستی لہ
چاپدانہوی بہ تیراژی پینج ہزار بُو دہ ہزار نوسخہ وہ کہمترین
بہرگری وپشتگیری وسہرختنیٰ بُو پیامبہرہکہمان، وبہ
جیگہیاندنی کہمترین مافی وی بہ سہرمانہوہ، بہندہش پیذاچوونہوہم
کرد وہندیٰ بُو زیاد کرد بہ تاییہت لہ باسی موہجیزہکانی
پیامبہردا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، لہگہل شیواز ورووخسار وسیفہت
ورہوشتہکانی...

داواکارم له خوای گه وره ره و شتمان وهك ره و شتی وی
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيْ بَكَات وَلَهْ گه لِيْدا له به هه شته به رزه کاندا له گه لِيْ
سه رجه م په یامبه ران و یاران وشه هیدان و پیاو چاکان و راستگو یان
کو مان بکاته وه ... ثامین.

داماوی لیبوورده بی خوا

عَلِي خَان

مزگه وتی قازی موحه ممد ﷺ

۱۲ی ره بیعولته ووه لی ۱۴۴۲

که لار - گه ره کی سیروان

۰۰۹۶۴۷۷۰۱۲۳۴۱۵۷

info@ali-xan.com

پیشہ کی

لك الحمد يا رب العالمين حمداً يليق بك، وأثني عليك الخير كله، أشكرك ولا أكفرك، وأخلع من يكفرك ويستهزئ بنبيك، وصلاتك وسلامك الدائم الأتمان الأكلان على خير خلقك نبينا وسيدنا وقرّة عيننا محمد، وعلى آله وأصحابه وأتباعه وأحبابه إلى يوم الدين، أما بعد:

سو پاس وستایش بو ئه و خوایهی که به په یامبه ره که ی **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ریگای رپوشنایی و ئیمانیا بو پروون کردینه وه، له تاریکی و چه په لئی گومرایی ناگاداری کردینه وه، شایه تی ئه دهم که هیچ په ستر او یئک به هه ق شایسته ی په رستن نییه جگه له خوا نه بیئت، هه ر ئه و شایسته ی په رستن و به تنه نها راگرتن و پروولیکردن و هاوارپیکردنه، هه ر شه ر یعه ته که شی شایسته ی حوکمپیکردن و کارپیکردنه.

دروود و سه لّات و سه لام و ره حمه تیش له سه ر په یامبه ری هه لبژپردراو، به ره حمه ت بو هه موو جیهان نیپردراو. شایه تی ئه دهم که وا **عجله**، په یامبه ر و نیپردار و ره وانه کراوی خوایه، خو شه ویستمان، نوری چاومان، سه ر داری ئه مه کداران، به جوانی به ئه رکه که ی هه سستا،

به بیّ وچان، به بیّ وهستان، بانگه‌وازه‌که‌ی گه‌یان^(۱)، خه‌لکی له خه‌و
 هه‌ستان، خوای گه‌وره ره‌وانه‌ی کرد له بو سه‌رجه‌می گه‌لان،
 عه‌ره‌بیان وعه‌جه‌میان، ره‌شیان و سپیان، تا ئه‌وه‌بوو نه‌زانی فی‌رکرد،
 چه‌وتی راسته‌وه کرد، پیسی پاکه‌وه کرد، لیلی پروونه‌وه کرد، تاریکی
 رو‌شنه‌وه کرد، غه‌م و خه‌ف‌ت و په‌ژاره و نار‌ه‌حه‌تی و نه‌هامه‌تی
 و مه‌ینه‌تی ل‌ابرد - به نفس و روح و مالّ و سامان و دایک و باو‌کمه‌وه به
 قوربانی بم -.

سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر خانه‌واده پاکه‌کانی، که سوکاره
 به‌پر‌یزه‌کانی، هاوه‌له به ئه‌مه‌که‌کانی، سه‌رجه‌م شوینکه‌وتوه‌کانی،
 خو‌شه‌ویستانی، تا روژی دوایی. دوای ئه‌وه:

خوینهری به‌پر‌یز: بزانه، که باشت‌ین شتی‌ک له‌و شتانه‌ی کاتی
 تی‌دا سه‌رف بکری‌ت و توانای تی‌دا به‌ گر‌ بخری‌ت، بریتیه له
 دیرسه‌کردنی سیره‌ی گول‌اوی په‌یامبه‌ری به‌پر‌یزمان **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**،
 وروژ‌گاره نه‌مر وه‌مه‌یشه‌ زیندووه‌کانی. چونکه خوینهر ولی‌کول‌هر و
 لی‌ده‌کات هه‌ست به‌ هاوده‌می وهاوچه‌رخ‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه بکات، و
 بزانی‌ت له‌گه‌لیاندا ده‌ژی‌ه‌ت و له‌گه‌ل رووداوه‌کاندا تی‌که‌ل ده‌بی‌ت.

(۱) کوتکراوه‌ی به‌کاره‌یینراوی: «گه‌یانده».

هەر له سیره دا مروّقی موسلمان شاره زای چهنده ها لایه نی ژیان
په یامبه ر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ده بیّت، هه ل سوکه وتی، چوون وه اتنی، ژیان
وگوزه رانی، وشووازی بانگه وازی، له شهردا، له ئاشتیدا، له خو شیدا
له ناخو شیدا... هتد.

موسلمان شاره زای خاله لاواز وبه هیزه کان ده بیّت، له
هوکاره کانی سه رکه وتن ودوړان تیده گات، فیری چو نیّتی هه ل س
وکه وت له گه ل رووداوه کاند ده بیّت - هه ر چه ند گه وره ش بن -.

لیکو لینه وه له سیره تی موباره ک وبو ن خو شی، وا له موسلمان
ده کات بروای به خو ی تازه ببیته وه، وره ی به رز ببیته وه، ئومی دی
زیاد بکات، دلنیا ده بیّت له ئه وه ی خوا ی گه وره هه موو کاتی ک
وهه موو ده می ک وهه می شه پشتگیر وسه رخه ریه تی، به لام به مه رجی ک
به راستی وپوختی هه ستیّت به ئه رکی سه ر شانی له په رستن وهه ل س
وکه وتکردن ومکه چبوون بو فرمانه کانی خوا وپه یامبه ره که ی
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

جا خوینه ری سه نگین... ئه م نامیلکه یه ی به رده ستت، بریتیه
له چه ند سه ر دیریک له باره ی ژیان وکه سایه تی په یامبه ری

خۆشه‌ويستمان **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، به هيوای لِيَكُوْلِيْنَهُوَهِي گه‌وره‌تر
وقولتر له باره‌ی ژيانی په‌يامبه‌روهه **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** (۲).

به‌گشتی ناميله‌که که کراوه به سیّ به‌شه‌وه:

به‌شی به‌که‌م: له پيشه‌کيه‌ک پيکهاتووه، له باره‌ی: گوپړايه‌لی
خوا وپه‌يامبه‌ره، که هه‌ردوکیان هاوشانی به‌کترن، هه‌روه‌ها: قورئان
به‌ته‌ن‌ها به‌س نيه وئ‌ه‌بيت هاوپړيکه‌شی کاری پی بکړیت که
سوننه‌ته. له‌گه‌ل چه‌ندین مژده‌ی قورئانی که باس له ئ‌ه‌وه ده‌که‌ن
سه‌ره‌نجام هه‌ر بۆ په‌يامبه‌ران وشوینکه‌وتوانیانه.

به‌شی دووهم: مه‌زنی وگه‌وره‌یی وپايه‌داری په‌يامبه‌رمان
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ روونکرده‌وته‌وه، خوی مه‌زن چوَن رپزی لیگرتووه،
وتاریفی کرده‌وه، وستایشی کرده‌وه؟! هه‌ر له‌م به‌شه‌شدا هه‌ندیک له
مافه‌کانی په‌يامبه‌رمان **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** باسکرده‌وه به‌سه‌رمانه‌وه.

به‌شی سییهم: کورته‌یه‌کمان له باره‌ی ژيانی په‌يامبه‌روهه
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسکرده‌وه، له ناو وپه‌چه‌له‌کی وخیزانه‌کانی
ومنال‌ه‌کانی وه‌ندیک له لایه‌نه‌کانی تری ژيانی، که ئ‌ه‌بيت هه‌موو

(۲) پاشان خوی گه‌وره فه‌زلئ به‌خشی - داوای زیاتریش ده‌که‌ین له فه‌زلئ فراوانی
خوی - کتبی‌کمان نووسی له نیوان کورته‌پری ودریژا درې، به‌ناونیشانی: «چرای روناک»
له‌سیره‌تی په‌يامبه‌ری راستگوزی ده‌ستپاک» که ته‌واو بووه وداخلي کومپيوته‌ره کراوه
زۆربه‌ی، خوی مه‌زن به‌ره‌که‌تداری بکا.

موسلمانیک ئەو زانیاریه سه ره تایبانهی له بارهی په یامبه ره که یه وه
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه بیّت.

خۆ هه ره هه ق و سه وایکی تیدابوو، ئەوه بیگومان له خوای پاک
و پیرۆزه وهیه، هه ره هه له و کورتیه کیشی تیدابوو - که تیشیدایه -،
ئەوه له خۆم وشهیتانه وهیه، ره حمه تی خوا ﷺ له وه بیّت که
هه له کانمان به دیاری بو ده نیڕیّت.

بەشى يەكەم

- سەرکەوتن بۆ شوپىنكە وتوانى پەيامبەرە ﷺ .
- گوپرايەلى خوا وپەيامبەر هاوشانى يەكترن .

به‌شی به‌که‌م

سه‌رکه‌وتن بو شوینکه‌وتوانی په‌یامبه‌ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ی که زۆرجار ئاراسته ده‌کریت: تاکه‌ی

ئیسلام ئاوها زه‌لیل بی‌ت؟! بو سه‌رناکه‌وه‌ین؟! وکه‌ی!؟

وه‌لامه‌ که‌ی ئه‌وه‌یه: بی‌گومان سه‌رده‌که‌وه‌ین، به‌لام، به‌مه‌رجیک

به‌راستی هه‌ستین به‌ئه‌رکی سه‌رشانمان له‌په‌رستن وه‌ه‌ئس وکه‌وت

کردن ومله‌که‌چ بوون بو فه‌رمانه‌کانی خوا وپه‌یامبه‌ره‌که‌ی

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

چهند مژده‌یه‌ک له‌قورئانه‌وه‌ که‌وا سه‌رکه‌وتن هه‌ر بو ئیسلامه

خوای په‌روه‌ردگار له‌چه‌ندین ئایه‌تدا باسی ئه‌وه ئه‌کات که

په‌یامبه‌ران عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و شوینکه‌وتوه‌راسته‌قینه‌کانیان سه‌رده‌خات،

عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بو برواداران وپیایو چاکان و ته‌قواکاران

ده‌بی‌ت.

جا که‌سیش له‌خوای مه‌زن راستگۆتر نییه، که به‌لینیکه‌ی پیداین

به‌جی دینیت، به‌مه‌رجیک ئیمه‌ش مه‌رجی سه‌رکه‌وتنه‌که به‌جی

به‌یین.

* بؤ نمونه ئەفه رموی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عَبْدِي الصَّالِحُونَ ﴿٥٥﴾﴾ [الأنبياء]. «سویند به خوا بیگومان ئیمه نووسیومانه له کتیبی زه بووری داووددا، له دواى نووسینی له «الوح المحفوظ» دا، که بهراستی بهنده چاک وپاکه کام دهنه میراتگر خاوه نی سه زهوی».

بهلام خوی توانا ودانا کاتیک ئەفه رمویت: «ئیمه ئیمانداران سهرده خهین»، له هه موو شوینه کانی قورئاندا ئەوهی به مه رجگرتوه که ئەبیّت باوهردار خوا ﷺ سه ربخات وشوینی په یامبه ره که ی صلی الله علیه وسلم بکهویتی.

* ههروهها ئەفه رموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٥٦﴾﴾ [غافر]. «بهراستی ئیمه په یامبه ران وئه وان هه که باوهریان پی هیناون سهرکه وتوو ده کهین، هه م له ژیانى دونیادا، هه م له قیامه تیشدا، له و رۆژهی که شایه ته کان هه لده ستنه وه».

- مه رجه که له م ئایه ته دا: ﴿ءَامِنُوا﴾ ئیمانیش هه ر به دهم نیه.

* ههروهک ئەفه رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَصُورُوا اللَّهَ يَصْرُكُ وَتَبَيَّتْ أَقْدَامُكُمْ ﴿٥٧﴾﴾ [محمد]. «ئه ی ئەو که سانه ی باوهرتان هیناوه ئەگه ر ئیوه خوا سبحانه سه ربخه ن، ئەوا خواش جل جلاله ئیوه سهرده خا وپی چه سپاوتان ئەکا و سهرکه وتوتان ئەکات».

- مهرجه که لهم نایه تدها: ﴿إِن تَصُرُوا اللَّهَ﴾ «ئه گهر خوا جلاله
سه رخنه».

* ههروهها ئه فه رمویت: ﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الحج]. «بیگومان خوا ئه و که سانه سه ر ده خات که خوا
سه رده خه ن، به راستی خوا زور به هیژ وبالاده سته».

- مهرجه که لهم نایه تدها: ﴿مَنْ يَنْصُرْهُ﴾ که خوا سه رده خه ن.
جا بو ئه وهی دیسانه وه ببینه وه به سه رداری دونیا، وهه موو
مرو قایه تی له ژیر سایه و سیبهری پر دادی ئیسلامدا بجه سیته وه،
پیویسته خوا جلاله و په یامبهره که ی صلی الله علیه وسلم سه رخنه ن.
سه رخنه تی خوا جلاله و په یامبهره که شی صلی الله علیه وسلم به
سه رخنه تی ئه و ئیسلامه به رزه ده بیئت، ئه گهرنا خوای بالاده ست
پیویستی به سه رخنه تی که س نییه، که سه رخنه تی ئاینه که شی
خستوته ئه ستوی به نده کانیه وه، له بهر بی توانایی خوئی نه بووه؛
هه موو کاریک لای ته نها به به یه ک ده بیئت، به لکو له بو
تاقیکردنه وهی به نده کانیه تی تا راستگو و دروزن و پاک و پیس و پروادار
و مونا فیک له یه کتر جیا بکاته وه.

بۆ زۆر دژايه تى جەنابى رسول الله صلى الله عليه وسلم دە كرى؟!

لەم رۆژگارەى ئەمپروماندا كە لە رۆژھەلات و رۆژئاواوە، لە كوردستان و عەرەبستان و عەجەمستانەو، قسە بە خۆشەويست دەگوترى و گالته بە جەنابى موبارەكى دە كرىت، رۆژيەك لەو گوڤارە كە گالتهى پى دە كرىت، رۆژيەك لەو رۆژنامە كە دەيكن بە تيرۆريست، رۆژيەك لە تەلەفزيۆنەو بە زۆردار و خوينمژ و سەددام دەشوبهيندريت^(۳).

(۳) بە داخووە ئەمەش لە هەندىك كەنالى كوردیەو بە جلوبەرگيەكى كوردیەو و ترا! جا هەندىك لەو كوردە هەلە تىگەيشتون كە وادەزانن ئازادى و كامەرانى لە وازھيئانە لە ئىسلام و باوھش كردنەو ھەيە بۆ كوفر و بى باوھران! لە كاتىكدا ئەو سەدە و نيوپىكە -تەقريبەن- كورد ھەول دەدات، كە چى بستىك دەولەتيان بۆ كورد دروست نەكردو بە ئەوانەشەو كە كورد بە دلسۆزيان دەزانىت وەك فەرەنسا و براكانى كە ناوزەد دەكرين بە دۆستى كورد! كە چى ئەم كوردە ھەر ئاوارە و شار بە دەر و بى مال و حال بوو!

مەبەستان ئەو فەرەنساىە كە لە گەل بریتانىادا، بۆ لاواز كردن و پروو خاندنى يەكجارەكى خيلافەتى عوسمانى، رۆيشتن پەيماننامەى سيقھەريان بەست و بەليني دەولەتى كوردياندا، بۆ ئەو جەرگى خيلافەت ھەر بە زىندوو ھەتەى دەر بھيستن، بەلام كە كەمال ئەتاتوركى عەلمانى بەليني دا خيلافەتيان بۆ پروو خيئيت، و ھەر ھيژىكيش بۆ ھەستانەو ھەو زەلەى كوردەو كپى بكاتەو، و ئىسلام نامۆ بكاتەو لە ناوچەكانى ژيىر دەسەلاتى خوياندا، بەو مەرجەى زۆر بەى ناوچە كوردستانىەكانى ژيىر دەسەلاتيان و ھاوشيوەكانى لە دەولەتە مېراتگرەى خيلافەتى عوسمانى دانەبرن، ئەوانيش پەيمانى پيشوويان شكاند و پەيمانى لۆزانيان ئيمزا كرد لە ۱۹۲۳، كە ھيشتا سى سال بوو پەيمانەكى پيشترىان ئيمزا كردبوو، وەك ئەو ھەي بلين: كاكە ئيمە بەليني دەولەتپيكنان دا بە كورد، لەبەر خاترى چاوى كالى ئەوان نەبوو، بەلكو لە دژى ئىسلام و دەولەتى خيلافەت بوو، مادام ئەتاتورك رى دوورە كەمان بۆ نزيك دەكاتەو، با شەقيەك لە

زۆر كەس سەيرى دىت، ئەلئىت: باشە بۆ ئەبىت ئاواھا لە ناوہوہ
ودەرہوہ، سوکايەتى بەو خۆشەويستە بکرىت! نە رۆژئىكە ونە دووان! نە
كەسئىكە نە دووان!؟

ئەلئىم: چونكە مشت ومړى نيوان ھەق وناھەق، كۆنە بە كۆنىتى
ھاتنى نوح، بەلكو ھەر بە دروستبوونى ئادەم ئىتر ئەو دوژمنايەتتە
دەستى پىكردووہ، دوو بەرە دروست بوون: دۆستانى خوا ودۆستانى
شەيتان -خوای مەزن بە فەزلى لە دۆستانى خۆيان بگىرئىت-.

ئەگەرىش بتەويت بە خۆپىشاندان وتالا سوتاندن سەرکەوتن بە
دەست بىنى، ئەمە لەو رىڭگايانە نىە شەرع داينابىت بۆ سەرکەوتن.
وھەرگىزىش بە رىڭگاي رۆژئاوايىە كان دىنى خوا ناگەرئىتەوہ،
دینەكەى خوا بەوہ دەگەرئىتەوہ كە خۆى دايناوہ.

كورد ھەلبدەين. خوا ستەمكارئىكيان بۆ بنىرئىت وشەقى لە ئەوہ قايترىان تىھەلبدات.
ھەر واش بوو ھىتلەر ئەو شەقە رەقە بوو.

جا پىويستە ھەموو كورد بزانيت فەرەنساي عەلمانى وئەتاتوركى عەلمانى نەيانھىشت
دەولتەتى كوردستانى گەورە دروست بىت وپارسىيەكەى ويلايەتەكانى موصل
ودەوروبەرى لە گۆر بنرئىت. ئەى خۆ موسلمانان وسولتان عەبدولحەمىد ھەر نەبوون -بە
رەھمەت بىت- ئەو لەو كاتەدا ئەسلەن وەفاتى كردبوو!

جا ئەو كوردانەى وا دەلئىن، مايەى بەزەبى پىدا ھاتنەوہن، ولە نيوان موسلمانئىكى
گىل وبەكرئىگىراوئىك وكينە لەدئىكدان، خواش زانائترە.

ئەگەر پەيامبەر ﷺ لە ناکاو دای لە دەرگای

یەکیکمان!؟

خۆ ئەگەر پەيامبەری خۆشه‌ویست ﷺ، لە ناکاو بدات لە دەرگای یەکیکمان و داوای ئیزن بکات بۆ هاتنە ژوورەو! چەندیکمان ئەلێین: فەرموو قوربان، بە سەر چاوانم ئەی خۆشه‌ویستترین میوان!؟

چەندیکی ترمان ئەلێین: توخخوا نەختیەک را بوهسته!؟ تا وینەکانی ناو ماله‌که‌م لا دهبەم، تا که‌نالە خراپەکان دەسپرمه‌وه، تا شریت و کاسیته خراپەکان فری دەدەم، چی وچیتر...

سەرخستنی خوا ﷺ و پەيامبەریش ﷺ بە شوینکەوتنی پەيامه‌که‌ی وپی بەپیی ئەو پەيامبەرە دەبی، ئە بچووکتەرتین شتەو تا گەورەترین شت بە پیی توانا.

گوپرایه‌لی خوای گەوره‌ش بریتیه له شوینکەوتنی ریپاز و سوننه‌تی پەيامبەر ﷺ و گوپرایه‌لی کردنی، هەر وه‌ک سەرپیچی ئەو بریتیه له سەرپیچی خوای پەروەردگار ﷺ.

ئەمەش هەقیقه‌تی که خوای گەوره له چەندین ئایه‌تدا پروونی کردۆتەوه، منیش هەندیکم له و ئایه‌تانه هیناوه‌ته‌وه، تا زیاتر ئەو پەيامبەرە ﷺ له دلدا مه‌زنتر و خۆشه‌ویستتر بی، و بزانی

گوپرايه لیکردنی چہند گہورہیہ، تہنانت ہاوشانہ لہ گہل گوپرايه لی
 خوا سبحانہ، بہ لکو بریتیه لہ گوپرايه لی خوا، ہہرہہا بو ہہمو
 تہوانہی زورجار خویان بہ بی نیاز دہردہ برن لہ ناست سوننت...

لہو تايہ تانہ:

* ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ نُصِيبَهُمْ فِتْنَةً أَوْ نُصِيبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

﴿النور﴾. تہوانہی پیچہوانہی فہرمانی پھیامبہر دہکہن، با بترسن
 تووشی بہ لاو تاقیکردنہوہ بن، وتوشی سزایہ کی سہخت بن.

* ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ

اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ ﴿الحشر﴾. تہوہی پھیامبہر پییدان وہریبگرن،
 تہوہشی لیسانی قہدہغہ کرد وازی لی بینن، لہ خوا بترسن بیگومان
 خوی مہزن سزای سہختہ.

تہنانت سہرکہوتن وسہرفرازی پھیوہست تہکات بہ گوپرايه لی
 خوا وپھیامبہرہ کھیوہ، و ہک تہفہرموی:

* ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿١٦﴾ ﴿النساء﴾. «ہہرکہسیک گوپرايه لی

خوا وپھیامبہر بکات، تہوہ لہ گہل تہوانہ دایہ کہ خوا نیعمہتی
 رشتوہ بہسہریاندا، لہ: پھیامبہران وراستگویان وشہیدان
 وپیواچاکان، تہوانہش باشتین ہاوری وھاوہلن.

* ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ

الْمُؤْمِنِينَ﴾ [المائدة: ۹۲]. «گوپړایه لى خوا وگوپړایه لى په پیامبر بن، وبترسن ووریا بن، جا ته گهر ئیوه پشت هه لېکهن وگوپړایه لى نه کهن ئه واز بزانن بیگومان ئه وهی له سهر نیردراوه که ی ئیمه یه ته نها راگه یاندى ئاشکرای ئاینه که یه».

* ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَعَوْا فِتْفَنًا وَلَا تَدَّهَبَ رِيحًا وَأَصْبِرُوا إِنَّ

اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: ۴۶]. «-ئهی باوه رداران- گوپړایه لى خوا وپه پیامبره که ی، وجیاواز مه بن به هوپه وه ده شکین ولاواز ده بن، وهیژتان ده پروا ونامینى، خوړاگر بن، به راستی خوا له گهل خوړاگراندایه».

* ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾

[محمد]. «ئهی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه فه زمانه ردارى خوا وپه پیامبر بن وکرده وه چاکه کانتان هه لمه وه شیننه وه».

* ﴿قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [آل عمران]. «ئهی په پیامبر بللى: ته گهر ئیوه خواتان خوښ ده وى، ئه و شوینى من بکه ون تا خواش ئیوه ی خوښ بوى وله گوناوه کانتان ببورى، وخوا لی خوښ بووى میهره بانه».

* ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [آل عمران]. «گوپړایه لى خوا

وپه پیامبر بن بو ئه وه ی ره همتان پى بکريت». جا هه رکه س ده یه وه ی

خوای میهره بان ره‌حمی پی بکات با شوینی سوننهت وریبازی
په‌یامبر بکه‌وی.

* ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٓ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾﴾ [النساء: ٥٩]. «تهی نهو
که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هی‌ناوه گویراپیه‌لی خوا بن وگویراپیه‌لی
په‌یامبر بن، له‌گه‌ل زاناکان یان کاربه‌ده‌ستانتان، جا نه‌گه‌ر
دووبه‌ره‌کیتان هه‌بوو له شتیکدا ته‌وه بیگیرنه‌وه بو‌لای خوا
وپه‌یامبر **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** نه‌گه‌ر ئیوه باوه‌رتان هه‌یه به‌خوا وبه
رؤژی دواپی، بیگومان ته‌وه چاکتره وئا‌کام وئه‌نجامه‌که‌ی باشتره».

که‌واته گه‌ر ده‌ته‌وی هه‌رگیز له‌سه‌ر هیچ شتیک په‌شیمانی
نه‌کیشی وعاقیبه‌تی هه‌موو کاریکت به‌خیربی، شوینی په‌یامبر
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکه‌وه.

* ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ
وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٥٩﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ
دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾﴾ [النور: ٥٤-٥٥]. «تهی په‌یامبر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بلی: گویراپیه‌لی خوا وگویراپیه‌لی په‌یامبر بن
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، جا گه‌ر پشتیان هه‌ل‌کرد ته‌وه‌ته‌نها به‌رپرسیاره

لهوهی دراوه به سه رییدا وئیو هس بهر پرسن لهوهی که دراوه بهرستاندا، خو ته گهر گویرایه لی په یامبهر بکه ن **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** تهوا هیدایهت وهرده گرن. په یامبهر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** هیچی له سهر نییه بیجگه له بهروون وئاشکرا گه یاندنی په یامه که ی خوا نه بی. خوا به لی نی داوه بهو که سانه تان که باوهری هیناوه وکرده وه چاکه کانیا ن ته نجام داوه بیگومان ده یانکات به جینشین له سهر زهوی وهک چو ن ئیماندارانی پیش ته مان ی کرد به جینشین، ئاینه که یان بو ده چه سپنی، تهو ئاینه ی که خوا رازی بووه بو یان، ترس و بی میان بو ده گو ری به ئاسایش وئارامی، لهو کاته دا ئیتر هر من ده په رستن وهیچ هاوبه شی کم بو بریار ناده ن، هر که سیش دوای ته وه بی پروا بی تهوا به راستی ئا تهوانه ن ده رچوون له ریگه ی خوا».

لهم ئایه ته دا خوا فه رمان ته کات کهوا ته بی ت هه موو که س فه رمان به ری خوا وپه یامبهره که ی **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بی، هه رکه سی کیش پشتی لی بکات تهوا هیچ زیان به په یامبهر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ناگه یه نی ت، خواش سبحانه دینی خو ی زایه نا کا هر سه ری ده خا، وسزای سه ری پیچی که رانیش ده داته وه.

ههروه‌ها له ئایه‌ته‌که‌وه ئه‌وه ده‌فامرئ که ریبازی په‌یام‌به‌ر
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ریبازی هیدایه‌ته ورپبازه‌کانی تردی دژه ریبازه‌که‌ی
 وی گومرایی وهه‌لدیرین، وهه‌رگیز هیدایه‌تده‌ر ورپنماییکه‌ر نین.
 ههروه‌ها له‌م ئایه‌ته‌دا خوای دانا به‌ئینی ئه‌وه ده‌دات به‌ ئومه‌تی
 ﷺ که ده‌یانکات به‌ جینشین له‌ سه‌ر زه‌وی، ده‌سه‌لات وهیژیان پی
 ده‌به‌خشیت، به‌ ئه‌وانه‌یان که:

یه که‌م: ئیمان بهینن.

دوه‌م: کرده‌وه چاکه‌کان بکه‌ن.

ئهم ئایه‌ته‌ش له‌ سه‌رده‌می‌کدا دابه‌زیوه‌ که‌ موسلمانان له‌و
 په‌ری زه‌لیلیدا بوون وترساون، به‌لام خوا به‌ئینی ئه‌وه‌یان پی ده‌دات
 که‌ ئه‌گه‌ر ئیمان بینن وکرده‌وه چاکه‌کان ئه‌نجام بده‌ن ترسیان لا ده‌بات
 وسه‌ر به‌رزیان ده‌کات.

ئه‌وه‌بوو خوای گه‌وره‌ به‌ئینه‌که‌ی خوئی به‌جی هیئا وموسلمانانی
 کرد به‌ جینشین له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ر وه‌ک ڤاشه‌کاران به‌ سه‌رده‌می
 ئه‌بوه‌کر وباقی خه‌لیفه‌ راشدیه‌کانی دی ڤاشه‌یان کردوه‌ه.

ئیمه‌ش ئه‌م‌ڤۆ له‌ سه‌رده‌می‌کین پیم وانیه‌ موسلمانان له‌ هیچ
 ده‌می‌کدا به‌م ئه‌ندازه‌یه‌ زه‌لیل بووبیتن، خوای کار ساز بو سه‌رکه‌وتن
 چاره‌سه‌ره‌که‌مان نیشان ده‌دات، پيشینی ئیمه‌ش کاریان به‌و

چارهسهره کرد، سهر بهرز وروو سپی بوون، دهی هیممه تیك له پاشین
تا خوا سهر بهرز وروو سوورمان بکات له دونیا و دوارپوژدا.

به شی دووہم

- پلہ وپایہی پھیامبہر ﷺ .

- مافہ کانی پھیامبہر ﷺ به سہرمانہ وہ .

به شی دووهم

پله وپایه‌ی په‌یامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

خو ﷺ دروستکراوه‌کانی دروستکردوو، له ناو‌ئو وانیشیاندا هه‌والپیدراو یان پله به‌رزه‌کان «النبي» ی هه‌لبژاردوو، له ناو‌ئو وانیشیاندا نی‌ردراوه‌کان «الرسول» ی هه‌لبژاردوو، له ناو‌ئو وانیشیاندا نه‌به‌رد و نه‌به‌ز «خاوه‌ن عه‌زم» هه‌لبژاردوو، که پی‌نجن، له نی‌و‌ئو و پی‌نجه‌شدا دوو خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی هه‌لبژاردوو که «ئی‌براهیم و ﷺ»، سه‌لات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت، له‌و دوو خۆشه‌ویسته‌ش، ﷺ ی هه‌لبژاردوو.

که‌واته له نی‌و هه‌موو گه‌ردوون و بوونه‌وه‌ردا خو ﷺ، په‌یامبری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌لبژاردوو، ئه‌م هه‌لبژاردنه‌ش نیشانه‌ی مه‌زنی و گه‌وره‌یی پله و پایه‌یه‌تی لای خوی په‌روه‌ردگار.

خوای مه‌زن بانگی په‌یامبر ناکات به: «ئهی ﷺ!»

یه‌کی‌کی تر له نیشانه‌کانی گه‌وره‌یی په‌یامبر وپله به‌رزی لای خوای مه‌زن، ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره له هیچ شوینیکی قورئاندا به ناوی «ﷺ»، به په‌تی، بانگی نه‌کردوه، به‌لکو به: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ»، و «يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ». وهك ده‌فه‌رمویت: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ»

﴿ [الأنفال]، ههروهها: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْفِتَالِ...﴾ ﴿٦٥﴾ [الأنفال]، ههروهها: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى...﴾ ﴿٧٠﴾ [الأنفال]، ههروهها: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ...﴾ ﴿٨١﴾ [المائدة]، ههروهها: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ...﴾ ﴿٧٧﴾ [المائدة]. بانگی لیّ ته کات.

ته مهش زانایانی کونه، له وانهش: عیززی کوری عهبد ته لسه لام.

له کاتی کدا خوا ﷺ سه رجه م په یامبه ران عَلَیْهِمُ السَّلَامُ به ناوه کانی

خویان بانگ ته کات، بو نمونه:

خوای مه زن بانگی تاده م ده کات: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ...﴾

﴿ [البقرة] ٣٥﴾

بانگی نوح ده کات: ﴿قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا...﴾ ﴿٤١﴾ [هود].

بانگی ثیراهیم ده کات: ﴿وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ ﴿١٢٤﴾ [الصافات].

بانگی موسا ده کات: ﴿قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ...﴾ ﴿١٥٤﴾ [الأعراف].

بانگی عیسا ده کات: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ...﴾ ﴿٥٥﴾ [آل عمران].

بانگی زه که ریا ده کات: ﴿يٰزَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ...﴾ ﴿٧﴾ [مريم].

بانگی یه حیا ده کات: ﴿يٰيَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ...﴾ ﴿١٢﴾ [مريم].

بانگی داود ده کات: ﴿يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ...﴾ ﴿٢٦﴾ [ص].

به لام بو په یامبه ری خو مان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جیاواز له هه موو

په یامبه ران، به: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، وبه: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ بانگی لیّ ته کات.

تہ وہ مہ کانت وقہ در وپلہ ویایہی پھیامبہری خواہیہ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، تہ گہریش ناوی ﷺ بھینیت تہوا لہ گہ لیدا باسی
 نبوہت وریسالہت ہہر تہ کات: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ
 وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥١﴾ [الأحزاب]. ہہر وہا: ﴿مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ
 مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ... ﴿٥٢﴾ [الفتح].

دہینین لہ گہل ناو ہینانی پھیامبہردا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسی
 نبوہت یا ریسالہتی پھیامبہری خوا تہ کات صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ستایشی خوی مہزن بو پھیامبہرہ کہی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

خو ﷺ ہہرچی رپہوشتی جوان وسیفاتی بہرز ہہیہ لہ گیانی
 پھیامبہردا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کویکردوتہوہ، ہہر بوہ لہ چہندین
 شوینی قورٹاندا مہدح وستایشی تہ کات، تہزکیہی تہ کات، بہ پاکی
 رادہ گری.

ستایشی ریباز ومہنہہ جہ کہی دہ کات ودہ فرمویت: ﴿وَإِنَّكَ
 لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ [الشوری].

ستایشی چاوی دہ کات وتہ فرمویت: ﴿مَازَأَ أَبْصَرُ وَمَا طَعَى ﴿٥٧﴾ [النجم].

ستایشی عہقلی دہ کات وتہ فرمویت: ﴿مَا صَلَ صَاحِبِكُمْ وَمَا عَوَى ﴿٢﴾ [النجم].

ستایشی دلہی دہ کات وتہ فرمویت: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿١١﴾ [النجم].

ستایشی سنگی ده کات وئه فه رمویت: ﴿الْمَنْشَرَحَّ لَكَ صَدْرَكَ﴾ [الشرح].

ستایشی پاکیه تی نه کات وئه فه رمویت: ﴿وَوَضَعَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ [الشرح].

[الشرح].

ستایشی راستگویی نه کات وئه فه رمویت: ﴿وَمَا يَطُوعُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ [النجم].

ستایشی زیگری نه کات وئه فه رمویت: ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ [الشرح].

ستایشی زانستی نه کات وئه فه رمویت: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ [النجم].

ستایشی نهرمونیانی نه کات وئه فه رمویت: ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ﴾ [التوبة].

رَحِيمٌ ﴿١٣٨﴾ [التوبة].

ستایشی ئومه ته که شی ده کات وئه فه رمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ [آل عمران].

أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ ﴿آل عمران﴾.

ستایشی ره وشت و به لکو هه موو شتیکی ده کات وئه فه رمویت:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ [القلم]. «به راستی نهی په یامبه ر! تو له وپه ری

ره وشت به رزی و ره وشت جوانی دایت، له سه ر ره وشتیکی گه لیک

سامی و عالی دایت». به «إِنَّ» ته ئکیدى نه کات، به «لام» که ش

ته ئکیدى نه کات. به ته ئکید تو ره وشتیکت هیه نهی ﴿عَمَلًا﴾ هیچ

که سیك له وینهی ره وشتی توی نییه.

حه سسانی کوری سابت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جوان ده هونیتته وه:

أَغْرَرَ عَلَيْهِ لِلنُّبُوَّةِ خَاتَمٌ مِنْ اللَّهِ مِنْ نُورٍ يُلُوحُ وَيَشْهَدُ

وَضَمَّ الْوَالِدُ اسْمَ النَّبِيِّ إِلَى اسْمِهِ إِذَا قَالَ فِي الْخَمْسِ الْمُؤَدِّنُ أَشْهَدُ

وَشَقَّ لَهُ مِنْ اسْمِهِ لِيُجِلَّهُ فَذُو الْعَرْشِ مُحَمَّدٌ وَهَذَا مُحَمَّدٌ

خوا **حَجَلَلَه** ناوی په‌یامبه‌ری **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له ناوی خوځیه‌وه
ده‌ره‌یڼاوه، هەر وه‌کو چۆن «په‌حم»ی له «په‌حمان»ه‌وه ده‌ره‌یڼاوه، جا
خوا «مه‌حمود»ه، ناوی «**عَجَلَلَه**»ی له «مه‌حمود»ه‌وه ده‌ره‌یڼاوه.

ئیس‌تا ده‌زانین دونیا چه‌ند پیوستی به‌ پیاوځکی وه‌کو
په‌یامبه‌ری خوا بووه **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، بو‌ئ‌ه‌وه‌ی خه‌لکی له
تاریک‌ستانه‌وه ده‌ر بکات به‌ره‌و نورستان، له کافرستانه‌وه به‌ره‌و
ئیس‌لامستان، له گوم‌راییه‌وه به‌ره‌و رڼیمایی، له نه‌فامیه‌وه به‌ره‌و
زانست وزانیاری.

په‌یامبه‌ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** پیاوځکه بو‌ هەر سیفه‌تیکی چاک
بگه‌رځی له گیانی موباره‌کیدا هه‌بووه...

دَلْسَوْزِي پَه‌يَاْمَبَه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُوْ ئَوْمَمَه‌تَه‌كَه‌ي وَوَه‌فَاي

ئَوْمَمَه‌تَه‌كَه‌ي لَه نَاسْت دَلْسَوْزِيَه‌كَه‌ي

به‌لځی، ئه‌وه ر‌ه‌وشت به‌رزی په‌یامبه‌ری خوايه **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**،
ئ‌ه‌وه‌ش مه‌دح وسه‌نای خوای گه‌وره‌یه بو‌ په‌یامبه‌ره‌که‌ی
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه‌وه کانیای هه‌موو سیفات‌تیکی جوان ور‌ه‌وشت‌تیکی
به‌رزه.

به لّام سه‌رباری هه‌موو ئه‌مانه، سویند ده‌خۆم که‌وا ئومه‌ته‌که‌ی
قه‌دری په‌یام‌به‌ریان به‌هه‌ق نه‌گرتوو!

که‌ته‌ماشای مالّ و منالّ و کۆلان و شه‌قامه‌کان و ده‌وله‌ته‌که‌م کرد
ئه‌و سوینده‌م خوارد! به‌لّی به‌راستی ئومه‌ته‌که‌ی که‌مته‌رخه‌من له
ئاست شوینکه‌وتن و خوش‌ویستنی ئه‌و خوشه‌ویسته **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**.

په‌یام‌به‌ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** هه‌تا وه‌فاتیشی کرد خه‌می
ئیمه‌ی ئومه‌تی بوو، به‌لّام ئیمه‌ کوا خه‌می ئه‌ومانه‌!؟

خه‌می ئیمه‌ بوو ئه‌و، به‌شوینکه‌وتنی سوننه‌ته‌که‌یه‌تی، به
پابه‌ندبوونمانه‌ به‌شه‌ریعه‌ته‌که‌ی، نه‌ک خه‌می په‌یام‌به‌ری خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بخوین، په‌یام‌به‌ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** خه‌مخواردنی
ئیمه‌ی ناوێت.

تا له‌ژياندا بوو خوای مه‌زن سه‌ری خست ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ
اللّٰهُ...﴾ [التوبة]، ئیستاش له‌ناو قه‌بره‌که‌یدا، له‌ژیانی به‌رزه‌خدا که
ژیانیکی جیاوازه‌ له‌م ژيانه‌، زیندوو، به‌لّی پر به‌ده‌م ده‌یلیم له‌ناو
گۆره‌که‌یدا زیندوو، به‌لّام ژیانیکی به‌رزه‌خی جیاوازه‌ له‌ژیانی دنیا،
که‌حه‌قیقه‌ت و چۆنیه‌تیه‌که‌شی ته‌نها و ته‌نها خوا ده‌یزانی.

سه‌رجه‌م په‌یام‌به‌رانی تریش **عَلَيْهِمُ السَّلَامُ** له‌ناو قه‌بره‌که‌یاندا
زیندوون.

له تهوسى كورې تهوسه وه هاتوه، له په يامبهري خواوه
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمويه تي: «إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ..»،
 له باشترين روزه كاني ئيوه روزهي هه ينيه»، «فَأَكْثُرُوا عَلَيَّ مِنَ
الصَّلَاةِ فِيهِ»، «بِوَيْهِ لَه و روزه دا زور سه لا واتم له سهر بدهن
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ»، «فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ»، «چونكه عه رزم
 ته كريت وپيشانم دهر دريت». «قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ تُعْرَضُ عَلَيْكَ
صَلَاتُنَا وَقَدْ أَرْمَتْ؟ يَقُولُونَ قَدْ بَلَيْتَ» «سه حايبه كان زوريان پي
 سهير بو، فهرموويان: يا رسول الله چون سه لا واته كاني ئيمهت عه رز
 ته كرى له كاتي كدا لاشهت رزيوه؟!». په يامبهري خواوه **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
 فهرمووي: «إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ»، «خوا
 حرامى كردوه له سهر زهوى لاشه ي په يامبهران بخوات»^(٤).

مافه كاني رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به سه رمانه وه

په يامبهري خواوه **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** حه قى زورى له سه رمان هه ييه،
 كه وره ترين وله پيشترينى تهو حه قانه برين له:

(٤) أخرجه النسائي في (الضعيف) (١٣٧٣)، وأبو داود في (سننه) (١٠٤٧، ١٥٣١)، وابن ماجه في (سننه) (١٠٨٥، ١٦٣٦)، والدارمي في (مسنده) (١٦١٣)، وأحمد في (مسنده) (١٦٤١٣).
 حسنه بعض أهل العلم. وقال أبو حاتم الرازي: «حديث منكر لا أعلم أحدا رواه غير حسين الجعفي وأما عبد الرحمن بن يزيد بن تميم فهو ضعيف الحديث وعبد الرحمن بن يزيد بن جابر ثقة». اهـ. «علل الحديث» (٥٢٨/٢).

❖ **باورِ پی هیئانی** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَوای میهره بان

ده فہرمویت: ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا...﴾ [التغابن، ۸] «سا پروا بھیئنن
به خوا وبہ پھیامبہرہ کہی وبہ ٹہو پرووناکیہی کہ بوی دابہ زاندوون».
ہہروہہا دہ فہرمویت: ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلامَتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [الأعراف، ۱۵۸] «سا پروا بھیئنن بہ خوا
وبہ ٹہو پھیامبہرہ نہ خویندہ وارہی کہ پروای بہ خوا وبہ فریشتہ کانی
ہیہ، وشوینی بکہون بو ٹہوہی رینمایی وەر بگرن». فہرمودہ کہی
جبریلیش لہ بارہی پایہ کانی ٹیمانہوہ بہ ناوبانگ و ناسراوہ کہ پروا
بوون بہ پھیامبہرہ کانی تیدایہ.

❖ **خوشویستنی** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ئەمەش فەرزه، خَوای میهره بان

ده فہرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ آبَاءُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَأَخَوَانُكُمْ وَآزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ [التوبة، ۲۴]
[تہی پھیامبہری خوا پییان بلی: ٹہ گەر باوکانتان و کورہ کانتان
وبراکانتان و ہاوسہرہ کانتان و خزموہ کانتان و ٹہو پارہی بہ دہستان
ھیئاوہ، ہہروہہا ٹہو بازرگانہی کہ حز لہ رہواج پیدانی دہ کمن ولہ
زہرہر لی کردنی دہ ترسن، و ٹہو مالانہ تان کہ پازی تیدایہ میئنہوہ =
ٹہ گەر ٹہمانہ خوشہ ویستترہ لہ لاتان لہ خوا و پھیامبہرہ کہی، ولہ
تیکوشان لہ پیئاوی خوادا؛ ٹہوا چاوہرپی سزا و توئی خوا بکہن...».

له هەر دوو سه حه كه شدا هاتوو، له نه سه وه،
 خوشه ويستان **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** نه فه رموى: **«فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَأَ
 يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ، وَوَلَدِهِ، وَالنَّاسِ
 أَجْمَعِينَ»**. (سویند به وهى نه فسى منى به دهسته هيچ كه سيكتان
 ئيمانى نيه، هه تا وه كو منى له خوئى وباوكى ومنداله كانى وهه موو
 خه لكى خوشتر نه ويٽ) (۵).

هەر بۆيه به كوئى دهنگى زانايان: ههركهس جنيو به په يامبهرى
 خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بدات له دين ده رچوو.

په يامبهرى خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** نه فه رموى، وهك له بوخارى و
 موسليما هاتوو له هه ديسه كهى نه نه س: **«ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ
 بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ»** (سى شت ههيه ههركه سيك تيايدا هه يٽ، نه وا
 به هوئى نه و سى شته وه تام وشيرينى ئيمانى چه شتوو) (۶).

يه كه ميان: **«أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا»**
 نه يٽ خوا و په يامبهرى خواى **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له هه موو شتيك زياتر
 خوش بوويٽ - به و شيوازى خوشه ويستيهى بيشتير باسمان كرد - .

(۵) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۱۵)، ومسلم في «صحيحه» (۴۴).

(۶) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۱۶، ۲۱، ۶۰۴۱، ۶۹۴۱)، ومسلم في «صحيحه» (۴۳).

دووه میان: «وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ، لَا يُحِبُّهُ إِلَّا اللَّهُ»، هه ركه سيكي

خوشويست له بهر خوا خوشی بویت، تهنه له بهر خوا سبحانه،
رقيشی له هه ركه س بوو له بهر خوا جل جلاله رقی لیبت.

سییه میان: «وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ

يُقَدَّفَ فِي النَّارِ». هه ز نه کات بگه ریته وه بو کوفر وبی باوه ری وه ک
چون هه ز ناکات بخریته نیو ناگره وه.

له خوشترین ئه وه فه رمودانه ی که له باره ی خوشویستنی
په یامبه ری خوا وه هاتبی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه وه فه رموده یه که
«ته برانی له ئه وه سهدا» به سه نه دیکی هه سه ن ئه یگیریتته وه^(۷)، له
عائیشه وه ئه فه رموی: پیایک هاته خزمه تی په یامبه ری خوا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عه زی کرد: «وَاللَّهُ إِنَّكَ لَأَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي، وَإِنَّكَ
لَأَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَهْلِي، وَمَالِي، وَأَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ وَلَدِي» «ئه ی
په یامبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ والله تو له نه فسم خوشه ویستری لام،
تو له مال وخیزانم هه مووی خوشه ویستری لام، له مناله کانم

(۷) أخرجه الطبراني في «الأوسط» (٤٧٧)، و«الصغير» (٥٣/١) (٥٢).

وحسنه «الضياء المقدسي» كما في «الدر المنثور» (٥٢٧/٤)، والمنذري في «الترغيب
والترهيب» (٣٨٣/٤)، وقال الهيثمي في «المجمع»: «رجاله رجال الصحيح غير عبد الله بن
عمران العابدي وهو ثقة». وقال ابن حجر في العجائب: «رجاله موثقون»، وقال الألباني في
«الصحيحة» (١٠٤/٦): «فيه عبد الله بن عمران صدوق ويقويه أن له شواهد مرسله».

خۆشه‌یستتری له دلمدا». «وَإِنِّي لَأَكُونُ فِي الْبَيْتِ، فَأَذْكُرُكَ فَمَا أَصْبِرُ حَتَّى آتِيكَ، فَأَنْظُرَ إِلَيْكَ، وَإِذَا ذَكَرْتُ مَوْتِي وَمَوْتِكَ، عَرَفْتُ أَنَّكَ إِذَا دَخَلْتَ الْجَنَّةَ رُفِعَتْ مَعَ النَّبِيِّينَ، وَإِنِّي إِذَا دَخَلْتُ الْجَنَّةَ حَشِيتُ أَنْ لَا أَرَاكَ». «که له مالم بیری تۆ ده‌که‌مه‌وه، که بیرت ده‌که‌مه‌وه خۆم پیناگیرۆ هه‌تا دیمه دیدارت به‌لکو چاویکم پیت بکه‌وی، که بیر له مردنی خۆم وتۆیش ده‌که‌مه‌وه، ئەلیم: ئە‌گەر تۆ بمری له‌گه‌ل په‌یامبه‌رانی خوادا له پله به‌رزه‌کانی به‌هه‌شتدا ئە‌بن، ئە‌گەر منیش برۆمه به‌هه‌شته‌وه ئە‌ترسم تۆ نه‌بینم ئە‌ی په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، موشتاقی تۆم، حه‌زم له دیدار و بینینی تۆیه».

والله ئیمه‌ش موشتاقی بینینی په‌یامبه‌رین.

پیاوه‌که که ئەم پرسیاره‌ی کرد، په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه‌لامی کابرای نه‌دایه‌وه وهیچی نه‌وت، کابراش دانیشتبو، پاشان خوای گه‌وره به‌جبریلدا ئایه‌تیکی نارده‌خواره‌وه که تا قیامه‌ت ده‌خویندریته‌وه: ﴿وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء: ۶۹]. «هه‌ر که‌سیک گویرایه‌لی خوا جَلَّالَهُ وگویرایه‌لی په‌یامبه‌ری خوا بکات صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئە‌وا ئە‌و که‌سه له به‌هه‌شتدا له‌گه‌ل په‌یامبه‌ران

وراستگۆیان وشه هیدان وپیاوچا کاندایه، به راستی ئەوانه باشتین
هاوړی وهاوه لن».

سه رنج بده ئه ی خو شه ویست، هاوه له که به رسول الله
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لی: من توّم خو ش ده ویّت.. به لام ئایه ته که داوای
گوپرایه لی لی ئه کات، بو ئه وه ی له گه لیدا له به هه شتدا کوی بکاته وه
-خوای مه زن به فه زلی خو ی له دیداری په یامبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بی
به شمان نه کات-.

ئه مه ش بریتیه له مافیکی دی که بریتیه له:

❖ شوینکه وتنی په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

خو شه ویستان... ئه ی ئەوانه ی دلتان نه رم ئه بیّت بو یادی
په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ک په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
ئه فه رموی: «هه ندیک له ئیماندارانی ئومه ته که م که یادی من ئه که ن
دلیان نه رم ئه بیّت بو یادم»^(۸).

ئه ی ئەوانه ی که دلتان نه رم ئه بیّت بو یادی په یامبهر
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وریابن وئاگاداربن وبرانن که خو شو یستنی په یامبهر
به بانگه شه کردن نیه، ته نها به ده م بلایی: من په یامبهر م
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خو شه وی، به لکو به شوینکه وتنه، به جیبه جی کردنی

(۸) ينظر: «السلسلة الصحيحة».

ئەم چوار خالەى خوارەوہیہ لہ ژیانى رۆژانەماندا، ھەر وہا
رەنگدانەوہى ئەم چوار خالەى لہ کردار وگوفتارماندا:

یہ کہم: «تصدیقہ فیما أخبر»، «بہراست خستنهوہى
ھەوالہکانى».

دووەم: «وطاعتہ فیما أمر»، «جیبہ جی کردنى فەرمانەکانى».

سییہم: «واجتناب ما نہى عنہ وزجر»، «دورکەوتنەوہ لہ
نەھیەکانى».

چوارەم: «وَأَلَّا يُعْبِدَ اللَّهُ إِلَّا بِمَا شَرَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ»، «خوایەرستن بە
پى رینمایىەکانى».

جا یہ کہم: «تصدیقہ فیما أخبر»، ھەرچى ھەوالیك لہ
پەيامبەرى خواوہ **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** پیمان گەیشتوہ، برۆای پىبکەین
وبە راستى بزانی، بە بەلگەى: ﴿وَمَا يَنْطَوْنَ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ﴾
[النجم]. «**عجلاً** بە ھەوا وئارەزوى خوئى قسە ناکات، بەلکو ئەوہى کہ
دەیلئیت وەحیە ولە لایەن پەرورەدگار یەوہ بوئى دئ».

کەواتە کہ فەرموویەتى - بوئ نمونە - : ئەگەر مېشیک کەوتە نىو
ئەو پەرداخى یەکیکتانەوہ، با مېشەکە بە تەواوى بژەنئیت بە
پەرداخەکەدا، چونکە مېش دیویکی دەردى تىدایە و دیوہکەى تریشى
دەرمانى تىدایە.

ئيمه‌ی شوينکه‌وته‌ی په‌يامبه‌ر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، ده‌بيت باوه‌رمان
وابي که ميش به‌و شيويه‌يه، با زانستی ته‌مروش بلي وانيه -
که‌رچی ته‌لي وايه - .

ئيمه‌ی ته‌هلی سوننه‌ت له‌به‌ر خاتری هيچ که‌سيک قسه‌ی
په‌يامبه‌ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** به‌ درو ناخه‌ينه‌وه، به‌لکو په‌يامبه‌ری
خوا راستگوتره لاماڼ له‌هه‌ر که‌سيکی تر. به‌مه‌رجی له‌ ريگايه‌کی
سه‌ححه‌وه سابت بووبی.

دووه‌ميش: «طَاعَتِهِ فِيمَا أَمَرَ»، جيبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی
په‌يامبه‌ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، ته‌مه‌ش هه‌رکه‌سه‌ وبه‌ پيی توانای
خوی.

به‌لي فه‌رمانه‌کان به‌نده به‌ تواناوه، به‌لام ته‌وه‌شمان له‌ ياد نه‌چیت
که‌ مروفت توانای زوره، هه‌روه‌کو و تراوه: مروفت ته‌نها په‌يامبه‌رايه‌تی
له‌ توانا وده‌سه‌لاتدا نيه. ته‌گينا مروفت خاوه‌ن قودره‌ت و توانايه‌کی
زوره.

فه‌رمانه‌کانی په‌يامبه‌ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** جی به‌جی ناکات،
کاکه‌برا بو ته‌وه ناکه‌يت؟! ته‌لي: به‌خوا پيم ناکری. به‌ راستی له
توانايدا هه‌يه وپيی ده‌کری به‌لام هي‌مه‌ت ناکات.

سیبیه م: «اجْتَنَابَ مَا نَهَى عَنْهُ وَزَجَرَ»، خو به دوور گرتن ووازهینان له هه رشتیک که په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** نه هی لی کردوه. له م خالدها توانا به مه رج نه گپراوه به لکو هه رشتیک نه هی لی کراوه، ئه بیّت خو مان به دوور بگرین.

هه روهک له سه حیحه یندا هاتوه له ئه بوهوره یره وه په یامبه ر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** فه رمویه تی «فَاِذَا اَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَاَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَاِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ» (که فه رمانم پی کردن به شتیک به پی توانا جیبه جیبی بکن، هه رچیش ری گریم لی کردن ونه هیم لی کردن خو تانی لی به دوور بگرین)^(۹).

چواره م: «أَلَا يَعْبُدُ اللّٰهُ إِلَّا بِمَا شَرَعَ»، خوا په رستیمان به و شیوازه بی که شه رعی کردوه.

ئه مه ش خالیکی زور گه ووره وگرنگه، چونکه زور به ی موسولمانان له خو شو یستنی په یامبه ردا له م خالدها تی که وتوون. ئه م دینه کامل بووه، هیچ مه جالی ئه وه نه ماوه شتی زیاده بهینین و بیخه ینه ناو دینه وه.

(۹) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۷۲۸۸)، ومسلم في «صحيحه» (۱۳۳۷).

په سولی خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ته وړنده پراستگؤ و دلسوؤز بووه له گه یاندى دینه کهیدا، تهنانهت بالندهیه کیش به ئاسماندا نه پویشته و ئیلا خیر وشه پری پیوتوین.

خوای گوره ته فه رموی: ﴿الْيَوْمَ كَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ [المائدة]. (وا دینه کهم بو کامل کردن. هه ر بویه خوا ناپه رستین به و شیوازه نه بیته که په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** شه رعى کردووه).

عیباده تیش دوو رووکنی هه یه، به بی ته و دوو روکنه خوای مه زن هیچ عیباده تیک و ه ر ناگریته:

روکنی یه کهم: بو خوات بیته، ئیخلاصت هه بیته.

روکنی دووهم: له سه ر شه رعى رسول الله بیته صلی الله علیه

وسلم.

بو نمونه: نوپژی نیوه رؤ، وهك ئاشکرایه لای هه مووان له سه ر

شه رعى خوایه، به لام هه ر که سیك له ته نجامدانى ته و فه رزه دا بو خوای نه بیته و ئیخلاصی نه بی، لی و ه ر ناگریته. به هه مان شیوه، ته گه ر که سیك بیته و نوپژی نیوه رؤ پینج ركات بکات، بو خوایه تی و ئیخلاصی هه یه، مه به ستیشی له ته نجامدانى ره زامه ندی خوایه.

من له تو ده پرسم خیری ده گات؟! دلنیام ئه لئی: نه خیر، دینی
 خوی گۆریوه. **منیش ئه لیم:** بو خیری ناگات! مه گهر نویتز نیه؟
 رکوع، وسجود، وسبحان الله، والحمد لله، والله أكبر ئه لئی، زیکری
 خوی مه زن ده کات، صلاوات ده دات. بو دیاره تو قه ناعه ت به
 زیکر وته سبیحات و رکوع و سجود و صلاوات نیه.

حه تمه ن تو ش ده لئی: استغفر الله... استغفر الله، مه به ستم ئه وه
 نیه، من قه ناعه تم به زیکر و صلاوات و... هتد هه یه، به لام ئه و شته
 زیاده یه، بویه لئی وهر ناگیری.

ئه وه تا په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** وهك له صحیحی بوخاری
 وموسلیمدا هاتوه له حه دیسه که ی عائیشه، ئه فه رموی: **«مَنْ عَمَلَ**
عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». «هه رکه سیك هه ر کرده وه یه كه ئه نجام
 بدات، فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیئت، له شه ر یعه ته که ی ئیمه دا
 رینماییی بولا نه کرایئت، ئه وا ره تده کریتته وه وقه بول ناگری وده دریتته وه
 به سه ری خاوه نه که یدا، مالی خراپیش سه ر به صاحیبه که یه تی»^(۱۰).

که واته بو هه موومان پونبویه وه که دین کامله وپیویستی به
 هیچ زیاد کردنیك نییه، هه روه ها بۆمان رون بویه وه که خو شویستی
 په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** چون ده بی، وبه چ شیوازیك ده بی.

(۱۰) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۲۱۴۲، ۶۹۶۳)، ومسلم في «صحيحه» (۱۰۱۶).

که واته خویشیستن به بانگه شه نیه هه مووی بانگه شهی خو شه ویستی
 په یامبه ده کات **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، به لام به کرده وه له گه لیدا نین:
 تَعَصِي الرَّسُولَ وَأَنْتَ تَزْعُمُ حُبَّهُ هَذَا لَعْمَرِي فِي الْقِيَّاسِ شَنِيعٌ
 لَوْ كَانَ حُبُّكَ صَادِقًا لَأَطَعْتَهُ إِنَّ الْمُحِبَّ لِمَنْ يُحِبُّ مُطِيعٌ
 سه ریچی په یامبه **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ده کت وئه شلی خو شه وی،
 ئه مه زور نه شیواوه له ته رازوی عه قلا، گهر خو شه ویستی هه کت راست
 بوایه گویرایه له ده بووی، چون خو شه ویست بو خو شه ویسته که ی
 گویرایه له.

جا ئه بی ئه و بهرنامه یه که په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
 هیناویه تی بیکه یه ری سای ژیا نمان، له تاک، له گو مه لگا، له وولات،
 ئه بی په یامبه **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** نووری چا ومان بی، ماموستا
 وپیشه واما ن بی.

❖ **گه وره راگرتنی وریز لیگرتنی**: بیگومان فه رزه ری ز له
 په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بگریت و کوفر و بی با ودریشه
 سو کایه تی پی بگریت، وه ک خوی په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿إِنَّا
 أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَزَّزُوا وَتُوقِرُوا وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
 وَأَصِيلاً ﴿٩﴾ [الفتح]. (ئیمه تو مان نار دووه -ئهی په یامبه ری خوا- وه ک
 شاهیدی ک به سه ر ئومته که ته وه، هه روه ها مژده ده ری با ودر داران بیت

به شهوی به لیبیان پیدراوه له دنیا و دواړوژدا، ههروهه ترسیڼه ری
 بیباوه ران بیت به شهوی چاوه پریانه له دنیا دا له سه شوړی و دوړان
 له سه دهستی برواداران، ههروهه به شهوی له دواړوژدا چاوه پریانه
 له سزای به ئیش ﴿۸﴾ به ئومیدی شهوی پروا به خوا و په یامبه ره کت
 بهینن، و په یامبه ره به گوره ی را بگرن».

ههروهه شه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا

جَهْرُ وَاللهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۸﴾ [الحجرات]. «شه ی
 باوه رداران به شه ده ب بن له گه ل په یامبه ردا و ده نگتان به رز مه که نه وه
 به سه دهنگی په یامبه ردا، ههروهه ناوی به ئاشکرا مه هیڼن وه ک
 بانگی به کتر ده کهن، به لکو به نه رمی و به نیووت و ریساله ت بانگی
 بکه ن».

هر له گوره راگرتنی په یامبه ره شهویه خوی مه زن قه ده غه ی
 کرده هاوسه رگیری له گه ل هاوسه ره کانیدا بکریت له دوی خوی.

❖ ههروهه له مافه کانی تری، **سه لاواتدانه له سه ری**. به وهی

هر که ناوی په یامبه ریان **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له لادا هیڼایت، بلیت:

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ. وه ک په یامبه ره **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ده شه رمویت:

«الْبَخِيلُ الَّذِي مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ» «پژد وچرووك
تہوہیہ: ناوی منی له لادا بهینیت وصالواتم به سہردا نہدات»^(۱۱).

(۱۱) أخرجه الترمذي في «جامعه» (۳۵۴۶)، وأحمد في «مسنده» (۱۷۶۰)، والبزار في «مسنده» (۱۳۴۲)، والنسائي في «الكبرى» (۸۰۴۶)، وأبو يعلى في «مسنده» (۶۷۷۶).

به شی سییہم

- ناو ورہ چہلہک و خاوخیزانی پھیامبہر ﷺ .
- گوزہریکی خیرا بہ ژانی شہریفی پھیامبہر ﷺ .

به‌شی سییہ م :

ناوی په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کونیه‌که‌ی باوکی قاسم «أبو القاسم»ه، وناوی ﷺ ی کورپی
عہ‌بدوللای کورپی عہ‌بدولموت‌هللیبی کورپی هاشیمی کورپی
عہ‌بدمه‌نافی کورپی قوصه‌ی کورپی کیلابی کورپی مورره‌ی کورپی
که‌عبی کورپی لوئه‌ی کورپی غالیبی کورپی فیهری کورپی مالیکی
کورپی نه‌ضری کورپی کینانه‌ی کورپی خوزه‌یمه‌ی کورپی مودریکه‌ی
کورپی ئیلیاسی کورپی موضهری کورپی نزاری کورپی مه‌عه‌ددی
کورپی عه‌دنانه .

هه‌موو زانایان تا ئیره‌ی ئه‌م نه‌سه‌به‌ کۆکن، هه‌وره‌ها کۆکن
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که عه‌دنان له کورپه‌کانی په‌یامبه‌ر ئیسماعیله
عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ .

دایکیشی ناوی: ئامینه‌ی کچی وه‌ه‌بی کورپی عه‌بد مه‌نافی
کورپی زوهره‌ی کورپی کیلابه، له‌مه‌وه‌ پشتی ده‌گاته‌وه‌ به‌ می‌رده‌که‌ی .

ناوه‌کانی په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

له‌هه‌ر دوو سه‌حیحه‌که‌دا هاتوو له‌جوبه‌یری کورپی موتعیمه‌وه
ئه‌لی: په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: «إِنَّ لِي أَسْمَاءً: أَنَا

مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا
الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشِرُ النَّاسَ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ
بَعْدَهُ أَحَدٌ [نَبِيٌّ]». «من چند ناویکم ههیه:

۱. من موحه ممد « ستایشکراو، خاوهن ره وشت وړه فتاری بهرز
وشیرین وجوان.

۲. من نه حمه دم.

۳. «وَأَنَا الْمَاحِي» ومن لابه رم، «الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ»
که خوی گه وره به هوئی منه وه کوفر و بی باوهری لاده بات.

۴. «وَأَنَا الْحَاشِرُ» ومن کوکهره وه م، «الَّذِي يُحْشِرُ النَّاسَ
عَلَى قَدَمِي» که خه لک له دواى منه وه حه شر ده کرین - یانی پیش
خه لک حه شر ده کریت -.

۵. «وَأَنَا الْعَاقِبُ» ومن کو تاهه مینم «الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ أَحَدٌ» که
هیچ په یامبه ریکم به دواوه نایهت و کو تا په یامبه رم»^(۱۲).

ههروه ها له موسلما هاتووه، له تهبو موسای ته شعهریه وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
ته لی - : «كَانَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَمِّي لَنَا نَفْسَهُ أَسْمَاءً، فَقَالَ
«أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَحْمَدُ، وَالْمُقَفِيُّ، وَالْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَنَبِيُّ
الرَّحْمَةِ»^(۱۳). «په یامبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چند ناویکی خوی بو

(۱۲) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳۵۳۲، ۴۸۹۶)، ومسلم في «صحيحه» (۲۳۵۴).

(۱۳) أخرجه مسلم في «صحيحه» (۲۳۵۵).

باس ده کردین وئه یفه رمو: من موحه ممد، من ته حمه دم، من «المُقَفِّي» م، من «الحاشِر» م، من «نَبِيِّ التَّوْبَةِ» م، من «نَبِيِّ الرَّحْمَةِ» م.

(أحمد) یش: هر به واتای موحه ممد دیت، به لام ته حمه د بو ته فزیله، و موحه ممد بو موباله غه یه.

المُقَفِّي: شوینه که وته ی پیامبه رانم، یان هر به مانای العاقب دیت.

«نبي التوبة»: په یامبه ریکه توبه ولیخوش بوونی هیناوه.
«نبي الرحمة»: په یامبه ریکه ره حمه تی هیناوه.

پاکیتی ره گه ز وره چه له کی په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هر له موسلیما هاتووه، له واسیله ی کوری ته سقه عه وه، په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشِ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ»، «خوای گه وره له کوره کانی ئیسماعیلدا کینانه ی هه لبارد، له کوره کانی کینانه شدا قوره یشی هه لبارد، له نیو قوره یشی شدا کوره کانی هاشیمی هه لبارد، وله کوره کانی هاشمی شدا منی هه لبارد ووه» (۱۴).

(۱۴) أخرجه مسلم في «صحيحه» (۲۲۷۶).

تهنانهت کاتیک هیره قل پرسپاری له ئه بو سوفیان کرد ده باره ی
 نه سه بی په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، ئه بو سوفیان ووتی: «هُوَ فِينَا
ذُو نَسَبٍ، فقال هرقل: **وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي نَسَبِ قَوْمِهَا**»^(۱۵)،
 «پیاویکی په سه نه وره چه له کداره، هیره قلیش وتی: ههروایه،
 په یامبه ران ههروا بوون له نیو گه لی خویندا خاوه ن ره چه له کن».

له دایکبوونی په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

له سالی فیلدا له رۆژی دوو شه ممه ی مانگی په بیعی یه که مدا،
 ره سول الله **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** هاته دونیاوه، زۆریکیش ئه لین: له
 دوازه ی ئه و مانگه دا بووه. جگه له ئه وهش و تراوه.

تهنانهت هه ندیک له زانایان ئیجماعیان له سه ر ئه وه هیناوه ته وه
 که له سالی فیلدا له دایک بوو بی، له وانه: ئیبراهیمی کورپی
 مونزیری حیزامی که شیخی بوخاریه، ههروه ها خه لیفه ی کورپی
 خه یات وجگه له مانیش.

کاتیک که ئامینه ی دایکی سکی پر بووه، ووتویه تی: «هیچ
 هه ستم به قورسی سکه که م نه کردووه»، «کاتیکیش له دایکبووه
 رووناکیه کی لیوه ده رچووه کۆشکه کانی شامی رۆشنکردۆته وه».

(۱۵) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۷، ۵۱، ۲۶۸۱) وغيرها، ومسلم في «صحيحه»

(۱۷۷۳).

له فرموده که ی عیربازی کورپی ساریه شدا هاتووہ تہ لئی: گویم له په یامبہری خوا بوو **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** فرمووی: «به راستی من له لای خوی په روه ردگار کوّتا په یامبہر بووم له کاتی کدا ئادہم ہیشتا قور بوو، پوچی به بہردا نہ کرابوو، جا سہرہ تای دہر کہوتنی په یامبہرایہ تی خوّمتان بوّ پروون دہ کہ مہوہ: دو عاکہ ی ئیبراہیمی باو کم، ہہر وہا مژدہ کہی عیسا، ہہر وہا خہ ونہ کہی دایکم کہ بینبوی له کاتی له دایک بوونی مندا پروناکیہ کی لیّوہ درہ وشاوتہ وہ کوشکہ کانی شامی روّشن کردوّتہ وہ» (۱۶).

په یامبہری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** پیش له دایک بوونی، باوکی کوچی دواپی تہ کات وباپیری ناوی دہ نیت **عَلَيْهِ**.

شیر خواردنی په یامبہری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

چہند روژئیک سوہیبہ ی خزمہ تکاری تہ بو له ہب شیری پیدا (۱۷)، پاشان بردیان بوّ لای خیلّی سہ عد بوّ شیر پیدانی وگہ ورہ کردنی له ژینگہ ی پاکی لادیدا، تہ وہ بو حہ لیمہ ی کچی زوئیب «حلیمة

(۱۶) أخرجه أحمد في «مسنده» (۱۷۴۲۴، ۱۷۴۲۵، ۱۷۴۳۷)، والبزار في «مسنده» (۴۱۹۹)، وابن حبان في «صحيحه» (۶۴۰۴). وانظر: «الصحيحه» (۱۵۴۶).

(۱۷) شیر پیدانی سوہیبہ له بوخاری موسلیمدا هاتووہ، بی ناماژہ کردن بوّ تہ وہی کہ چہند روژئیک بووہ، تہ وہش له و فرمودہ یہی کہ په یامبہری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** تیبیدا فرموویہ تی: «أَرْضَعْتَنِي وَأَبَا سَلَمَةَ تُؤَيَّبَةُ»، به لّام دیاری کردنی روژہ کان پیشہوا «ابن القيم» له «زاد المعاد» (۸۱/۱) دا ناماژہ ی پیداوہ.

السعدية» گرتیه خۆی، ونزیکه‌ی چوار سال یان پینج سال له ویدا
مایه وه.

له سکی دایک بووه که باوکی وهفاتی کردووه.

کهرتکردنی سنگی پیرۆزی په یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دل شهق کرنه کهشی ههر لهو ماوه یه‌دا بوو. پروداوه کهش به ئەم
شیوازه بوو: له کاته‌ی له‌گه‌ل منداڵاندا وازی (یاری) ده‌کات،
جوهره‌ئیل دیت بۆ لای ورایده‌کشینی، و سکی ده‌درپیت ودلی دهر
ده‌کات، و پارچه‌ گۆشتیکی بچوکی لی دهر ده‌کات، و ئەلیت: ئەمه
به‌شی شه‌یتانه له تۆدا، پاشان له ناو ته‌شتیکی زیردا به ئاوی
زهمزه‌م دلی ده‌شوات و کۆی ده‌کاته‌وه و ده‌یخاته‌وه شوینی خۆی
وده‌یدورینیته‌وه، ئەوه‌بوو منداڵه‌کان رایان کرد بۆ لای دایکی - یانی
دایکه‌ شیریه‌که‌ی -، وتیان: موحه‌مه‌د کوژرا، که دوا جار پیی
که‌یشتنه‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ن په‌نگی گۆراوه له ترس و بیمدا.

که‌رانه‌وه‌ی په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ لای دایکی

دوای ئەو پروداوه‌هه‌لیمه‌ له ترسا برديه‌وه بۆ لای دایکی، لای
دایکی مایه‌وه تا ته‌مه‌نی شه‌ش سالان، و تراویشه‌ چوار سالان، له
په‌نگه‌ی مه‌که‌دا له ناوچه‌ی «أبواء» دا دایکی‌شی کۆچی دوایی
ده‌کات. جا ئەو ساله‌ی وا فه‌تی مه‌که‌ه‌ کرا په‌یامبه‌ری خوا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که به «أبواء» دا تیپه‌ری، داوای له په‌روه‌ردگار کرد ئیزنی بدات داوای لیخوشبوونی بو بکات، به‌لام په‌روه‌ردگار ئیزنی نه‌دا، نه‌وه‌بوو داوای ئیزنی لیکرد سهردانی گوږه‌که‌ی بکات، بو نه‌وه ئیزنی دا.

نه‌وه‌بوو چووه لای گوږه‌که‌یی وزور گریا، نه‌وه‌نده گریا تا هاوه‌لانیس ده‌ستیان کرد به گریان، پاشان فه‌رمووی: «سهردانی گوږستان بکه‌ن به‌راستی سهردان کردنی گوږستان مردنتان یاد ده‌خاته‌وه»^(۱۸).

بو لای باپیری

پاش وه‌فاتکردنی دایکی، عه‌بدو لموته‌للیبی باپیری بردیسه لای خو‌ی.

نوم نه‌یمه‌نی حه‌به‌شیش به‌خیوی کردنی له نه‌ستوگرت، جا کو‌یله بوو له باوکیه‌وه بو‌ی مابووه، که گه‌وره‌بوو نازادی کرد وله زه‌یدی کو‌ری حاریسه‌ی ماره‌کرد.

باپیری زور خو‌شی ده‌ویست ته‌نانه‌ت له سه‌رجه‌م کو‌ره‌کانی زیاتر، به‌لام که په‌یامبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گه‌یشته ته‌مه‌نی هه‌شت

(۱۸) أخرجه مسلم في «صحيحه» (۹۷۶).

سالی، ئەلین: ههشت سال دوو مانگ دوو پوژ، باپیریشی کۆچی
دوایی کرد.

بۆ لای مامی

هەر به وهسیهتی باپیری، ئەرکی به خێوکردنی سپێردرایه ئەبو
تالبی مامی، ئەوهبوو زۆر به جوانی به خێوی کرد، سههری خست،
پشتی گرت، پاراستی، ههتا ئەو پوژهی وهفاتی کرد.

ئەگەر چی هەر بهردهوام بوو لهسههر دینی باوباپیری خۆیی
وموسلمان نهبوو، بهلام بههۆی ئەم بهرگریه ی له پهيامبهری خوا
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوای گهوره سزای دۆزهخی لهسههر کهم کردهوه،
ههروهکو له فهرمووده ی سهحیحدا هاتوه.

ژنهنانی پهيامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پهيامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لهتهمهنی بیست وپینج سالیدا
بوو دهرحوو بۆ شام به مهبهستی بازرگانی به مال و سامانهکهی
خهدیجه.

ئین هیشام ئەلی: خهدیجهی کچی خوهیلید ئافرهتیککی بازرگان
وخاوهن شهرف وپاره و سامان بوو، پیاوی به کری دهگرت و به مال
وسامانهکهی کاریان دهکرد وپاشان بریک پاره ی پیدهدان، قورپیشیش

قه ومیکی بازرگان بوون، که پیی گه‌یشت په‌یامبهری خوا
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چند راستگو ودهستپاک وره‌وشت جوانه، ناردی به
 دوایدا وداوای لی‌کرد به به‌شیک له مالّ وسامانه‌که‌ی به مه‌به‌ستی
 بازرگانی له‌گه‌ل خزمه‌تکاره‌که‌ی که ناوی «مه‌یسه‌ره» بوو پروات بو
 شام، ئەوه‌شی که ده‌یبه‌خشیته بازرگانه‌کانی تر به زیاتره‌وه
 ده‌یبه‌خشیته ئەم، که رۆیشت وپاشان گه‌رایه‌وه بو مه‌ککه، خه‌دیجه
 بیننی مالّ وسامانه‌که‌ی له هه‌موو ئەوانه‌ی پیشوتر به ئەمانه‌تر
 وبه‌ره‌که‌تدارتره، «مه‌یسه‌ره»‌ی خزمه‌تکاریشی باسی ره‌وشت به‌رزی
 ئەوی زۆر بو کرد، هه‌ستی کرد ئیتر کاتی خۆی هاتوو وئوه‌وی ئەم
 به‌دوایدا ده‌گه‌را وا دۆزیه‌وه، چونکه له‌وه‌و پیش زۆریک له‌گه‌وره
 وده‌مسیپه‌کان خوزابینیان ده‌کرد به‌لام ئەم رازی نه‌ده‌بوو.

بۆیه رۆیشت ئەوه‌ی له‌ ده‌رونیا بوو بو «نه‌فیسه»‌ی هاورپیی
 گێرپایه‌وه، ئەمیش رۆیشت ئەو باسه‌ی له‌گه‌ل په‌یامبهر کرده‌وه، که
 بو خوازبینی خه‌دیجه ناکات؟ ئەویش رازی بوو، پاشان خوازبینی
 کرد، به‌مجۆره په‌یامبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خه‌دیجه‌ی ماره‌کرد.

ته‌مه‌نی خه‌دیجه ره‌زای خوای لی‌بی چل سالان بوو، له‌و
 رۆژگاره‌شدا له‌ روی نه‌سه‌به‌وه، له‌روی عه‌قله‌وه، له‌ روی سه‌رمایه
 وسامانه‌وه، باشترین ئافره‌تی نیو قه‌ومه‌که‌ی خۆی بوو. یه‌که‌مین

خیزانی په یامبهره **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، وهه رگیز ژنی تری نه هیڼا وه ته
سه ری هه تا کوچی دواپی کردوه.

پاراستنی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له شته خراپه کانی

نه فامی

خوای گه وره په یامبهری خوای **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له شته خراپ
وعه یب وعاره کانی نه فامی پاراست.

- په یامبهر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** هه رگیز دهستی بهر هیچ بتیک
نه که وتووه.

- هه روه ها ریگری له ده ور به ره که ی خو شی کردووه ده ست به
بته کانه وه بدهن.

- هه روه ها نه و خوار دنانه شی نه خوار دووه که له سه ر بته کان سه ر
بروان.

- هه روه ها رقی له بته کان بووه به راده یه ک خانه واده که ی لی
ترساون.

- هه روه ها هه رگیز سویندی پی نه خوار دوون.

- هه روه ها له ئاکار وره وشته ناشیرینانه ی سه رده می دوور
که وتو ته وه وه ک مه ی خوار دنه وه وداوین پیسی ودزی وه او شیوه کانی.

- تهنانهت ئو رهوشتانهشی ئه نجام نه داوه که بو گه نجی مه که که
قه دهغه وعه بیه نه بووه، به لام بو که سیکی کامل شیوا نه بووه، وهک
به شداری کردن له ئاههنگ وشادیه کانیا.

له ئه م باره وه ئه فه رمویت **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**: هه رگیز ئه نجامدانی
هیچ کاریکی خراپی سه رده می نه فامی به می شکمدا نه هاتووه دوو
جار نه بیته ئو دوو جارهش خوا پاراستمی

- بویه دووری لی گرتن ورؤیشته ئه شکه وتیکه وه به تهنه، بیری
ده کرده وه وپه رستشی ده کرد به شیوازی حه نیفیه تی پاک وبی شیرک.

له به رامبه ردا هه رچی کرداری جوان بوو له و په یامبه ردا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کوی کرد بووه وه - وه کو پیشتر باسما ن کرد -، تهنانهت
له نیو قه ومه که ی خویشی به راستگویی ده ست پاک: «الصادق
الأمین» ناوبانگی ده ر کرد بوو، هه لبت ئه مهش به هوی ئو ده روون
پاکی وراستگویی وره وشت جوانیه ی خویه وه بوو که قه ومه که ی
لییان به دی ده کرد.

قورهش کوکن له سه ر پزرداری په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

پیش بوونی به په یامبه ر

ته نانهت کاتیک قورهش که عبه یان بنیات نایه وه وگه یشته
دانانی به رده ره شه که، جیاوازی که وته نیوانیا نه وه له وه ی کی به رده

رەشە كە دابنیت، ھەتا رېككەوتن لەسەر یە كەمین كە سېك كە دیتە ژورەو ھە بۆ لایان، ئەو ھەبوو بە ویستی خوا پە یامبەر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ھاتە ژورەو ھە، ئەوانیش ووتیان: دەست پاكە كە ھات ورازی بوون بەو ھى كە ئەم ئەو پیاو ھە بێت بەردە كە دابنیتە شوینی خۆی.

خۆشەویست **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** رویشت عابایە كى ھینا و بەردە كە ھى خستە ناو ھەراستى عاباكەو ھە و بە ھەموو سەرۆك ھۆزەكانى وت: ھەر یە كە ولایە كى ئەو عابایە بگرن، پاشان بە دەستى موبارە كى خۆی بەردە كە ھى ھەلگرت ولە شوینی خۆی داينا، ئەمەش لە تەمەنى سى وپینج سالیدا بوو.

ژنەینانى دواى خەدیجە

دواى و ھەفاتکردنى خەدیجە، پە یامبەرى خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** سەودە ھى كچى زەمە ھى ھینا، پاشان عائیشە ھى كچى ئەبو ھە كرى ھینا - لە نیو ھەموو خیزانەكانى تەنھا ئەم كچە، ئەو ھەكانى تر ھەموویان بیو ھەژن بوون -، پاشان ھەفصە ھى كچى عومەرى ھینا، پاشان زەینەبى كچى خوزەیمە ھى كورپى حارسى ھینا، وئوم سەلەمەشى ھینا كە ناو ھە كە ھى: «ھیندى كچى ئومە ھە ھى»، زەینەبى كچى جەحشیشى ھینا، پاشان جو ھەیریە ھى كچى حارسى ھینا، پاشان ئوم ھەبیبە ھى ھینا كە ناوى: «رەملە ھى»، و تراویشە: «ھیندى كچى

تہو سوفیان»، پاشان دواى فتحى خەيبەر صفهيهى كچى حويهى كورى تەحتەبى هينا، پاشان مەيمونەى كچى حارسى هينا، مەيمونەش دواھەمىن خيزانى پەيامبەرى خوايه **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**.

كەسيك دلى هەبى وكوير نەبووبى، لە ژنەينانى پەيامبەر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بە جوانى ئەوہى بوۆ روون دەبیتەوہ، كە پەيامبەر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** پياويكى ئارەزوو باز نەبووہ، ھەرودەك زوریک لە ناحەز ومونافىق وعەلمانىھەكان ورپنەى دەكەن، كەسيك ئارەزوو باز بىت ئەروا ژنى دىنى كە دوو شووى كردوہ - كە خەديجە وصفهيه ومەيمونەى كچى حارسى دوو شووى تریان پيش پەيامبەر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** كردوہ -!! لەگەل ئەوہشدا ھەندىك خيزانى بىست سال لە خوى گەورەتر بووہ، لەگەل ئەوہشدا پەيامبەر ﷺ لە لاويتيدا بووہ، - كە خەديجەى هيناوہ لە تەمەنى بىست وپىنج سالىدا بووہ -، سەربارى ھەموو ئەمانەش ھەموو ژنەكانى بيوەژن بوون تەنھا عايشە نەبىت.. ھتد، ئەمانە ھەمووى بەلگەى روونن بوۆ كەسيك دلى ھەبىت وزىندو بىت: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٦١﴾﴾ [الحج] (ئەو چاوانە كویر نین، نا، بەلكو ئەو دلانەن كویرن كە لە ناو سنگەكانن).

منالہ کانی په پیامبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

هه موو منالہ کانی په پیامبریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له خه د یجهن ته نها ئیبراهیم نه بیټ، که له ماریه ی قیبتیه، ومقه و قس به دیاری بوی نارد بوو، له مه دینه له دایک بوو و دوو سال که م سى مانگ ژیا.

منالہ کانی:

یه که م: قاسم - کونیه که ی په پیامبریش به م ناوه وه بوو - .
پاشان: زهینه ب - کچه گوره ی په پیامبره و خیزانی نه بولعاصی کورپی ره بیع بوو که پورزای خو یه تی - .
- پاشان روقیه - خیزانی عوسمانی کورپی عه ففانه - .
- پاشان نوم که لسوم - دواى روقیه ی خوشکی، بوو به خیزانی عوسمانی کورپی عه ففان - .

- پاشان فایمه: - خیزانی عه لی کورپی نه بو تالبه و دایکی حه سه ن و حوسه ی نی گه و ره ی گه نجانی به هه شته - .
وعه بدوللا - ته ییب و تاهیریشی پی ده و تریت - .

کوره کانی هه مویان هر به منالی مردن، به لام کچه کانی هه مویان مان و گه یشتنه ئیسلام و موسلمان بوون و کوچیشیان کرد، نه ونده نه بی هه مویان هر له ژیانى په پیامبردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وهفاتیان کرد، فاتیمه‌یان نه‌بیّ ره‌زای خوی لیّبیّ، شه‌ش مانگ دوای په‌یامبه‌ر کۆچی دوایی کرد وچوه دیداری په‌یامبه‌ر **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**.
 ئیمامی نه‌وه‌وی رحمه‌الله‌ئه‌لیّ: «فالبنت اربع بلا خلاف،
 والبنون ثلاثة على الصحيح»، «کچه‌کانی په‌یامبه‌ر **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
 به‌ئجماعی زانایان چوارن، کوره‌کانیشی له‌سه‌ر رای په‌سه‌ند
 سیانن».

گۆزه‌ریکی خیرا به‌ژیانی شه‌ریفی په‌یامبه‌ری خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

بوونی به‌په‌یامبه‌ری خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

له‌دووشه‌ممه‌ی یه‌کیک له‌ده‌شه‌وی کۆتایی ره‌مه‌زان، له‌ته‌مه‌نی
 چل سالییدا، وه‌حی له‌ئاسمانه‌وه‌نازل ده‌بیّت بوّ سه‌ر ره‌سول الله
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ئه‌شکه‌وتی «حیراء» له‌شاخی «سه‌ور»، جا ره‌سولی
 خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** هه‌ر کاتیکی وه‌حی بوّ دابه‌زیایه‌ زۆر قورس ده‌بوو
 له‌سه‌ری، ده‌م وچاوی ده‌گۆرا، وناوچاوانی عه‌ره‌قی ده‌کرد.

کاتیکی جوهره‌ئیل دابه‌زی پیی فه‌رموو: «بخوینه ﴿اَقْرَأْ﴾»، ئه‌ویش
 فه‌رموی: «خوینده‌واریم نیه»، جوهره‌ئیل به‌توندی په‌یامبه‌ری خوی
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوشارد هه‌تا ماندو وناپه‌ه‌تی کرد، پاشان پیی
 فه‌رموو: «بخوینه»، ئه‌ویش فه‌رموی: «خوینده‌واریم نیه»، دیسانه‌وه

گوشاردیه‌وه، تا سیّجار، پاشان جوهره‌ئیل فه‌رمووی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ
 الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ أَلَمْ نُزَكِّهِ أَكْرَمًا ۝۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ ۝۵﴾ [العلق] ئەهی ﷺ بھۆینە بە ناوی پەروەردگارت که هەموو
 شتیکی دروستکردوو، مەروّقی دروستکردوو له خوین پارەیه‌ک،
 بھۆینە پەروەردگاری تۆ بە خشنده‌ترین و بە‌پزێترین، ئەو
 پەروەردگاری که بە‌هۆی قەڵەمه‌وه مەروّقی فی‌رکردوو، مەروّقی
 شارەزا کردوو بەو شتانه‌ی که نه‌یده‌زانی.

ئێتر خۆشه‌ویستی خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گە‌رایه‌وه ماله‌وه لای
 خەدیجە رضی‌الله‌تعالی‌عنه، هەموو گیانی دە‌له‌رزا و فه‌رمووی: دامپۆشن..
 دامپۆشن!! که هەندیک هی‌ور بوویه‌وه بە‌سه‌رهاته‌که‌ی بۆ خەدیجە
 گێ‌رایه‌وه، ئەویش وتی: «نه‌خێر سویند به‌خوا، خوا هە‌گیز سه‌رشۆرت
 ناکات، تۆ که‌سیکی سیله‌ی رە‌حم ده‌گه‌یه‌نی، ویا‌رمه‌تی لی‌قه‌وماو
 وه‌ژار وه‌ه‌تیوان ده‌ده‌یت، خێر ده‌به‌خشیته‌ نه‌داران، رێز له‌ می‌وان
 ده‌گرت...» (۱۹).

دوای ئەم رۆ‌داوه تا ماوه‌ی چه‌ند رۆژیک وه‌حی له‌ ئاسمانه‌وه
 پچ‌را، له‌وانه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی بی‌ته‌وه باری ئاسایی خۆی، ئەو ترس
 و بیمه‌ی دای‌گرتبوو له‌ سه‌ری ب‌روا، له‌م ماوه‌یه‌شدا په‌یامبه‌ری خوا

(۱۹) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳، ۳۳۹۲، ۴۹۵۳)، ومسلم في «صحيحه» (۱۶۰).

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆر غەمبار و دلتهنگ بوو، شهيدا و موشتاقي وەحى بوو، ئەو بوو جوهره ئيل له سەر كورسيه ك له نيوان ئاسمان وزه ويدا خۆى پيشانى په يامبهرى خوادا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. كه په يامبهر ئەمەى بينى ترسا و گه رايه وه بۆلاى خەديجه و فەرمووى: دامپۆشن، بمپيچنە وه، ئەو بوو ئەم ئايەتانه هاتنە خوارە وه: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ أَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾﴾ [المدثر]، (ئەى ئەو كەسەى خۆى پيچاوتە وه، هەستە خەلكى بيدار كەرە وه، په روهرد گارت به گه وره و تەنها رابگره، جل و بهرگه كانت پاك بكه وه و خۆت له خراپه به دوور بگره).

خوای په روهرد گار لەم ئايەتانه دا فەرمانى پى ئەكات كه وا ئوممەتە كهى خۆى بيدار بكاتە وه و بيانترسيى و بانگيان بكات بۆلاى خوا، ئەو پيش پشت به خوا پيى هەستا و قۆلى ليهه لئالى و ناوقەى بۆ توند كرد، هەستا به گەياندى به باشترين شيوه، بانگى رەش و سپى، پير و گەنج، مندال و گه وره، ژن و پياو، بەنده و ئازادى كرد، ئەو بوو سوپاس بۆ خوا له نيوان هۆز و خيله كاندا خەلكانىكى چاك ئيمانيان پيھينا و هاتنە نيو ئيسلامە وه.

بەلام نەفس نزمەكانى مەككە دەستيان كرد بە دژايەتى كردنى و ئازاردانى و سزادانى خۆيى و ئەوانەشى ئيمانيان هينا.

به لّام خوی پوره ردگار به هوی ئه بو تالبه وه که مامی
 په یامبهره ویه کیکه له ناوداره کانی قوره یش وگویی بو ده گیرا
 و به قسه ی ده کرا، به هوی ئه وه وه په یامبهره که ی **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
 پاراست له هندیك لهو ئه شکه نجانه. له بهر ئه بو تالب نه یانده ویرا
 تازاری په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بدن، چونکه ده یانزانی ئه بو
 تالب چند په یامبهری خوی **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** خوش دهوی.

بانگه واز له سه ره تاوه نه ینه

دوای دابه زینی ئه و نایه تانه ی سوره تی «المدثر» که فرمان
 ده کات به په یامبهر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بانگه وازی خه لک بکات بو لای
 خوا **حَلَّالَه**، جا: له بهر ئه وه ی قه ومه که ی خه لکیکی وشکن وهیچ
 دینیکیان نه بو له بت په رستی نه بیّت. له بهر ئه وه ی هیچ
 به لگه یه کیان نیه له وه نه بیّ باب و بایپریان له سه ره ئه وه بینوه. له بهر
 ئه وه ی هیچ ره وشتیکیان نیه له ده مارگیری وغیره ی عه شایه ری
 نه بیّ. له بهر ئه وه ی هیچ ریگایه کیان نیه بو چاره سه ری کیشه کان،
 شمشر نه بیّت. له گه ل ه موو ئه مانه شدا له پی شه وه بوون بو ئه وه ی
 پی شه وایه تی دینی له سه رجه م دوورگه ی عه ره بییدا بگرنه ئه ستو.

له بهر ئه مانه و جگه له مانه ش حیکمهت و ابوو له بهرانبهر
 ئه وانهدا بانگهواز له سه ره تادا نهیینی بیّت، بو ئه وهی له ناکاو
 شتیکی وا پرووبه روی خه لکی مه ککه نه کاته وه بیان و روژی نیّت.

بانگهواز ئاشکرا ده کریت

دوای ئه وهی هه ندیک موسلمانان خو یان گرت و گه یشتنه ئه و
 ئاسته له ژماره و دامه زراوی ئیمان ه وه شان بدن به ژیر ئه م بانگه وازه
 پیروژه، ئایهت دابه زی فه رمانی کرد بانگه واز ئاشکرا بکریت،
 یه که مین ئایه تی کیش له م باره یه وه دابه زی بریتی بو له ئایه تی: ﴿وَأَنْذِرْ
 عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ [الشعراء].

ئه وه بو په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بانگه وازی ئاشکرا کرد،
 وه کو وه لایمیکیش بو فه رمانی په روه ردگاره که ی که داوای لی ده کات
 ئاشکرای بکات و پیشتریش خزمه نزیکه کانی ئاگادار بکاته وه،
 سه رکه وته سه رکیوی سه فا وهاواری کرد: «یا صباحاه» - ئه مه ش
 رسته یه که له کاتی هی رشه یینانی دوژمن یان رودانی کاره ساتیکی
 گه وره دا ده وترا-، پاشان دهستی کرد به بانگکردنی دانه به دانه ی
 خیلّه قوره ی شیه کان: «ئه ی خیلّی فه هر، ئه ی خیلّی عامر، ئه ی خیلّی
 فلان...».

ئەوانىش ووتيان: ئەو بانگە كىيە؟ ووتيان: ﷺ. خەلك بە
 پەلە بەرەو رپووى دەنگەگە كەوتنەپرى، تەنانەت ئەوھى پىيى نەكرايە
 خۆى برپا يەكىكى لەبرى خۆى دەنارد، ئەوئەندەى پىي نەچوو خەلك
 لەدەورى كۆبونەوھ.

ئەويش فەرمووى: ئەگەر پىتان بلىم سوپايەك لەو دىوى ئەو
 شاخەويە وبەرەو ئىرە دىت، برپام پى ئەكەن؟

ئەوانىش ووتيان: درۆمان لىت نەبىنيوھ، لە راستى زياتر نەبى.
 ئەويش فەرمووى: ئەى خەلكىنە بەراستى من پەيامبەر
 ونىرداوى خوام وترسىنەرم بو ئىوھ بە تايبەت وبۆ خەلكى بە گشتى،
 وسزايەكى توند بو سەرىپىچى كەرانم ئامادەكراوھ.

ئەبولەھەبىش لەو كاتەدا ئامادەبوو ووتى: «تَبَّالِكَ أَلْهَذَا
 جَمَعْتَنَا؟!» (لەناوبچىت، ئا لەبەر ئەمە كۆتكردىنەوھ؟) (۲۰)، خواى
 كەورەش بەرگرى لە پەيامبەر كرد وئەم ئايەتانهى ناردە خوارەوھ:
 ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۚ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۚ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۚ وَامْرَأَتُهُ
 حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۚ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝﴾ [السد]. (لە ناو بچىت ھەر
 دوو دەستى ئەبو لەھەبى كورپى عەبدولموتەللىب ولە ناويش چوو،
 ئەمەش بە دۆرانی كار وكردەوھكانى، چونكە دژايەتى پەيامبەرى

(۲۰) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٤٨٠١)، ومسلم في «صحيحه» (٢٠٨).

خوای **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ده کرد وئازاری ده دا ① چ سودیکی پیگه یاند
 مال و سامانه که ی؟! نه سزایه کیان لیّ دوور خسته وه ونه ره همه تیکیان
 به سه ریدا هیئا ② بیگومان له رۆژی دواییدا ده خریتته نیو ئاگری
 بلیسه داره وه وله توندی له سزاکه ی ده چه ژیت ③ ئوم جه میلی ژنیشی
 که ئازاری په یامبه ری خوای ده دا، دار ودرکی ده خسته سه ر پیگای
 ④ گوریسیکی مو حکم (بادراو وچنراو له په لی خورما) وا له
 که ردنیدا پیی به لکیش ده کریت به ره و ئاگر».

ئابلۆقه دان بو ماوه ی سیّ سال

زیانه کانی بیّ باوه ران گه یشته راده یه ک، به تایبته دوای ئه وه ی
 بینیان بانگه واز زیاتر ته شه نه ده کات و خه لکی زیاتر شوینی
 ده که ویت، له شیوی ئه بو تالّیدا ئابلۆقه یان خسته سه ر خو ی
 و خانه واده که ی (خانه واده ی موته لیب و خانه واده ی عه بد مه ناف
 و خانه واده ی هاشم) به پروادار و کافریانه وه، که نه ژنیان لیّ بهینن
 ونه قسه یان له گه لدا بکه ن ونه له گه لیاندا دابنیشن، ونه کرین
 و فرۆشتنیان له گه لدا بکه ن، ئه مه ش سیّ سالی خایاند، که له
 ئابلۆقه دانه که هاته ده ره وه ته مه نی چل ونۆ سال بوو.

سالی دلتهنگی

له مانگی رهجه بی سالی دهی په یامبه رایه تی، واته چهند مانگیك دواى ئابلوقه دانه كه، ئه بوتال ب وه فاتى كرد، ئه و ئه بوتال به ی كه قه لایه كى سهخت بوو بؤ بانگه وازى ئیسلامى، قه لغانیكى پته و بوو له دژى كافرانى قوره ش. ته نانهت ده گپرنه وه په یامبه رى خوا صه لات وسه لامى خواى له سه ر بیّت فه رموبیّتی: «ئه ی مامه هه ر زوو هه ستم به نه مانت كرد!».

هه ر دوا به دواى كوچكر دنى ئه و وپاش تیپه ر بوونى ماوه یه كى كه م دایكه گه و ره ی ئیمانداران خه دیمجه ی كچی خوه یلد ره زای خواى لیبى وه فاتى كرد، ئه و خه دیمجه یه ی كه یه كىك بوو له نیعمه ته كانى خواى مه زن به سه ر په یامبه ره وه **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، نزیکه ی چاره كه سه ده یه ك ئه و ئافره ته له ساته ناسه كه كاندا پشت وپه نا بوو بؤى، له كاته ره قه كاندا نه رمونیان بوو بؤى، له وه خته نارحه ته كاندا ئاسوده كار بوو بؤى، له حاله تی غه ربییدا بؤ گه یاندنى په یامه كه ی هاوكار بوو بؤى، به مال و سامانى چه تریك بوو بؤى.

ئهم دوو روداوه گه و ره یه كه له ماوه یه كى كه مدا رویاندا، ئیش وئازار و غه م دل وجهه سته ی په یامبه ریان **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** جو شان، قه ومه كه ی ده ستیان كرد به ئازاردانى، ته نانهت واى لیّه ات رویشت

بۆ تائیف بە لکو یەکیکیان تیدا بیّت شان بداتە ژیر ئەم بانگەوازە،
ئەو بوو بە خراپترین شیوێ وەلامیان دایەو، تەنانەت ئەلین
بەردبارانیان کردو.

ئەم غەم و دلته‌نگیانه لەسەر دلی رسول الله ﷺ بە
نەفس مال و منالەو بە قوربانی بم، کۆبوویەو، هەربۆیە ناوئرا سالی
دلته‌نگی.

ئیش و نازار زۆر دەبی و کۆچ بەرەو حەبەشە دەکریت

بەراستی پەيامبەری خوا ﷺ لەلایەن قەومە کە یەو
رووبەرۆوی جۆرەها نازار و ئەشکەنجە و نارەحەتی بوویەو، بەلام هەر
ئارام و خۆراگر بوو، و چاوەروانی پاداشت بوو لەلایەن خواوە ﷺ.
ئەشکەنجەدان درێژە ی کیشا و سەختگیر بوو، بە گالته پیکردن و سوک
تەماشاکردن و بە درۆخستنه‌و و پێ پیکەنین، بەشیوازیک کە ژیانان
لی تالکرد و بی زاریان کرد.

تا کار گەیشته ئەو ی پەيامبەری خوا ﷺ
فەرمانیدا بە هاوێلانی کۆچ بکەن بۆ حەبەشە و لە دەست ئەم زولم
و زۆرە پزگاریان بی، چونکە لەوی پادشایەکی دادگەری لی،
ئەو بوو زۆر بەی ئەوانە ی کە موسلمان بوو بوون بەرەو حەبەشە
کەوتنە ری.

ههروهها له ههردوو سهحیحه که دا هاتوو: «رۆژیك په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نوژی ده کرد وههندیك نوسکه ووشر له ودهوره فری درابوو که عوقبهی کوری ئه بی موعیت بینی په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نوژی ته کات، ئه و پیسیه ی هه لگرت خستیه سهر پشتی موباره کی په یامبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه ویش له سوژدهدا ههردی سهری بهرز نه کردهوه، تا فاتیمه ی کچی هات و له سهر پشتی لایدا، ئه وه بوو په یامبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له وکاته دا فهرمووی: «ئه ی په روهردگارا ئه م کۆمه له ی نیو قورهیش له ناو بده ی (سی جار)»^(۲۱).

ههردی سهحیحه بوخاریدا هاتوو: «رۆژیك عوقبه ی کوری ئه بی موعیت شانی په یامبهری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆر به توندی گرت وکراسه که ی له ملیدا جه راند، وهختبوو بیخکی نی، ئه وه بوو ئه بویه کر هات و پیگه یشته و پالیکی نا به عوقبه وه ووتی: ﴿أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ...﴾ [غافر]. (پیاویك ده کوژن ته نها له بهرئه وه ی ئه لی: په روهردگارم اللّٰهُ یه»^(۲۱).

بهزه یی و په حمه تی په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ ئوممه ته که ی

دوای ئه وه ی ئه بوتالی بی مامی و خه دیچه ی خیزانی وه فاتیان کرد وهك باسکرا-، قورهیش ده ستیان کرد به ئازاردانی و ته و او

(۲۱) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۲۴۰، ۵۲۰، ۲۹۳۴)، ومسلم في «صحيحه» (۱۷۹۴).

ناره‌ه‌تیا‌ن کرد، ئە‌وه‌بوو رۆ‌یشت بۆ تائیف به مه‌به‌ستی بانگ‌کردنی خێله‌کانی ئە‌و ناوچه‌یه بۆ ئیسلام، به‌ئ‌کو رینگه‌ی بکه‌نه‌وه و له‌وه‌یوه بانگه‌وازه‌که‌ی په‌ره پێ‌ بدات، به‌لام وه‌لامیا‌ن نه‌دایه‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌ستیانه‌کرد به گالته‌پیکردن و رابواردن و ئازاردانی، ته‌نانه‌ت به‌ردیشیا‌ن تییگرت، هه‌تا ئە‌وه‌بوو خوین له پشته‌ی موباره‌کی هاته‌ خواره‌وه.

ئا به‌و شیوه‌یه و دوای ئە‌و هه‌موو ئە‌شکه‌نجیه‌یه، به‌ دلی شکاوه‌وه، به‌ کۆلی خه‌م و خه‌فه‌ته‌وه، به‌و په‌ری دلسوتایه‌وه، به‌ره‌و مه‌که‌که گه‌رایه‌وه.

په‌یامبه‌ری خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** خۆی چیرۆکی تائیفمان بۆ ده‌گیڕیته‌وه، ئە‌و چیرۆکه چهند خۆش بی‌ت که خۆی بۆمانی بگیڕیته‌وه ئە‌فه‌رموی: له تائیف ده‌رچوم، به‌لام زۆر غه‌مبار و بی‌ تاقه‌ت بووم، هۆشم لای خۆم نه‌مابوو، هه‌ر که به ئاگا هاتم، بینیم وام له ناوچه‌ی قه‌رنی سه‌عالیب «قَرْنُ الثَّعَالِبِ» که سه‌رم به‌رز کرده‌وه بینیم وا په‌له هه‌وریک خۆی کردۆته سیبه‌ر بۆم، ته‌ماشامکرد بینیم جوهره‌ئیلی تیدایه‌، بانگی لیکردم و فه‌رمووی: به‌راستی خوای په‌روه‌ردگار بیستی قه‌ومه‌که‌ت چیا‌ن وت و چیا‌ن کرد، چیا‌ن پێ‌ وتی و چیا‌ن پێ‌ کردی، وا مه‌لائیکه‌تی شاخه‌کانی بۆ ره‌وانه‌ کردوی، جا

چیت پیّ خوْشه فهرمانی پیّ بکه، فریشتهی شاخه کان بانگی لیّکردم
وفه رمووی: خوی گه وره منی بۆلای تو رپه وانه کردوه جا چیت پیّ
خوْشه فهرمانم پیّ بکه، ئەگەر ئەتەوئیت ئەم دوو کیّوَت له بۆ ددهدم
له یهك -تائیف له نیوان دوو کیّودایه - تهنها ئەمر بفرمه!

به لام ئەو خوْشه وسته، ئەو به رهحمه، ئەو دلسۆز و بهسۆزه، -
سه لات و سه لامی خوی له سه ر بیّ- فه رمووی: **«بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»** (نا، به لکو
ئومیدده وارم له وه چهی ئەمانه دا خوی گه وره خه لکانیک ده ربه یینی به
تهنھا بییه رستن وهاوبه شی بۆ قه رار نه دهن»^(۲۲).

نموونه ی تری به زه یی هاتنه وه ی به ئومه ته که ی گه لیّک زۆره .

ئیسرا و میعراج

پیش کۆچکردن بۆ مه دینه رپیدا و نوێژی تیدا فه رز کرا.
ئهمه ش بریتی بو له شه وره وی پیّکردنی په یامبه ر
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به ره و قودس، ئەمه ش پیّی ده وتریت ئیسرا،
له ویشه وه به رز کرایه وه به ره و ئاسمانه کان، ئەمه ش پیّی ده وتریت
میعراج.

چه ندین ئایه ت و نیشانه ی گه وره ی تیدا پیشاندرا .

(۲۲) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳۲۳۱، ۷۳۸۹)، ومسلم في «صحيحه» (۱۷۹۵).

ههردوو عهقه به که

په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له هه موو مه وسمیکدا که هۆز و تیره کان ئه هاتن بۆ مه ککه، ده رۆشت بۆ لایان و ئیسلامی عهرز ده کردن، له مه وسمی حه جدا بوو له سالی یانزه دا چاوی کهوت به شهش کهس له خه لکی مه دینه، و بانگی کردن بۆ ئیسلام، ئه وانیش بانگه وازه که یان وهرگرت و پرازی بوون، و بوون به موسلمان، پاشان گه رانه وه شاره که ی خویان و بانگه وازه که یان گه یاند به هه موو خه لکی ناوچه که.

پاشان له عهقه به دا له مینا، له مه وسمی حه جدا، و له سالی دوانزه ی په یامبه رایه تی، په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** په یمانی یه که می عهقه به ی له گه ل دوانزه پیای خه لکی مه دینه به ست، پاشان یه که م سه فیری ئیسلام موصعه بی کورپی عومهیری ره وانه کرد بۆ لایان تا فیبری دینیان بکات.

پاشان هه ر له عهقه به دا په یمانی دووه می عهقه به ی له گه ل حه فتا و قسور موسلمان ی خه لکی مه دینه به ست، ئه م دوو په یمانه ش به نه ینی روویاندا. یه که میان سالی دوازه و ئه وه که شیان سالی سیازده.

کوچکردن به ره و مه دینه

دوای ئەمانه پەيامبەری خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** فەرمانیدا بە کوچکردن بۆ مه دینه، ئیتر هاوه‌لان بەره بەره دەستیان کرد بە کوچکردن.

دوای هاوه‌لان، لە بیست و حەوتی مانگی صەفەری سالی سیازدەوی پەيامبەرایەتی **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، و تراویشە: چوار دە، خۆیی و ئەبویە کر بەره و مه دینه کەوتنە پێ، سەرەتا لە ئەشکەوتی «سەر» دا سی پۆژ مانەوه پاشان بەره و مه دینه کەوتنە پێ، ئەوه بوو خەڵکە کە زۆر بە خۆشحالیەوه هاتنە پێشوازیانەوه و بەگەرمی خێراتن کران.

دروستکردنی مزگەوت

یەكەم کاری پەيامبەر **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** دوا بە دوای گەیشتنی بە مه دینه بریتی بوو لە دروستکردنی مزگەوت، ئەمەش نیشانی گەورەیی و مەزنی و بایە خداری مزگەوتە. خۆیشی یارمەتی هاوه‌له‌کانی دەدا لە کاتی دروستکردنە کەیدا.

برایەتی خستنه نیوان کوچبەران و سەرخەران

هەر وه‌ها هەستا بە برایەتی خستنه نیوان موهاجیرین و ئەنصارەوه، ئەو کارە کە میژوو بە فەخرەوه باسی لێوه دەکات.

برایه تیه که ش بریتی بوو له وهی: په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، به شیکی کۆچبه ران کی ژماره یان چل وپیښج کۆچبه ر بوو کرد به برای چل وپیښج له پشتیوانان. ته نانهت میراتیشیان له یه کتر ده برد. تا دوايي ته مه نه سخه وه بوو.

دهستووری مه دینه

دواي ته م کارانه و دواي ته وهی په یوه ندی رۆله کانی موسلمانان پیکه وه توند وتۆلکرد، ههستا به توند وتۆلکردنی په یوه ندی له گه ل غهیره موسلمانان کاند، نزیکتین غهیره موسلمانانیش له و سه رده مه دا له روی شوینه وه جوله که کان بوون، ههستا په یماننامه یه کی له گه ل مؤرکردن وبه دهستووری مه دینه به ناوبانگه. له به نده کانی ته وه بوو جوله که پشتگیری موسلمانان بکه ن له کاتی شه ر ورو به ر ووبونه وه دا.

رینگه به جهاد کردن ده دریت

دواي ته وهی په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** به ره به ره ده وله تی ئیسلامی بونیادنا، قوره ش ههستیان به مه ترسی کرد، هه ربویه هه وله کانیان به رده وام بوو بو ر ووخاندنی ته وهی په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بونیادی نابو وبه دهستی هینا بو، وازیان له زولم وزوری خو یان نه هینا، بویه وه کو رینگریه که له دهستدریژی قوره ش،

ئیزنیان پیڊرا به جیهادکردن له دژی ټه و کافرانهی که سته مکار بوون، و موسلمانانیاں له مال و زیدی خوین شاربه دهر کرد، یه که م ټایه تیکیش له و باره وه که وه کو دهستیکی ټایه ته کانی جیهاد هاته خواره وه: ﴿اٰذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقْتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰی نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرٌ ﴿۳۶﴾﴾ [الحج] بوو، «ریځه دره به و موسلمانانیهی که سته ملیکراون وشه ریان له گهل ده کریت، به وهی جیهاد بکن و بجه نګن، بیګومان خوا له بو سرخستنیان زور به توانایه».

ټه مهش یه که مین ټایه تیکه له باره ی جیهاد و به گژاچونه وهی بیباوه ران داده به زیت، پیش دابه زینی ټه م ټایه ته، جیهاد کردن ریځه پیډرا و نه بوو.

جهنگه کان

په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له «بیست و هوت» غه زادا به شداری کردووه، له «نو» دانه یاندا به شداری کردووه و جهنگاوه، که بریتین له:

به در، ئو خود، خندهق، قوره یزه، موره یسیع، خه بیهر، فه تحی مه که که، حونه یین، تائیف، هه روه ها په نجا وشه ش سیره شی نار دووه.

حه ج وعومره گانی

له پاش ئه وهی کۆچی کرد بو مه دینه، ته نها یه کجار هه جی کرد، ئه ویش به هه جی مائئاوایی ناسراوه.

به لام چوار عومره ی کردووه:

یه که میان: عومره ی حوده یبیه یه، ئه و عومره یه ی که موشریکه کان ریگریان لی کرد و نه یان هیشت بروتته ناو مه ککه وه، ئه مه ش له سالی شه شه می کۆچیدا بوو.

دووه میان: عومره ی «قه زا»، دوا ی ئه وه ی ریگری لی کرا، له سالی دا هاتوو له هه مان مانگی زیلقه عده دا هاته وه وعه مره ی خوی کرد.

سێ یه میان: عومره ی جیعرانه، دوا ی جهنگی تائیف، هه ر لی ره شدا ده سته که وتی حونه یی به خشیه وه.

چواره میان: ئه و عومره یه ی که له گه ل هه جه که دا به جیی هی نا. هه مو عومره کانیشی چواره میان نه بی ت هه موی له مانگی زیلقه عده دا بوه.

روخسار و شیوازی په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (۲۳)

په یامبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بالای مام ناوهند بوو، نه کورته بالا ونه دريژ بوو. دهم وچاو ورووی گه شاهه بوو وه کو مانگی شهوی چوارده، هاوه لان ئەلین: له ئەوهش جوانتر بووه، رهنگی سپی بوو، سپیه کی دهمه و (مهیلهو) سوور، رهشی چاوه کانی توخ بوو، قژی تا لای گویکانی دريژبوو، ته له مووه سپیه کانی ریشی بیست ته لیک بوو، سنگ و سکی مووی ئەوهنده زور نه بوو که دایپو شیت، به لام هندیگ مووی هه بوو له ناوه پراستی سنگه وه بو سهر سکی.

تهویل و ناوچه وانی گه وره بوو، برۆکانی باریک بوو بی ئەوهی به یه که وه نووسابن، لووتی شهریفی باریک بوو له گه ل دريژیه کدا، وله ناوه پراسته وه بهرز بوو، و دیوی خواره وهی (نهرماییه که ی باریک بوو)، ئە گهر که سیک لی ورد نه بوايه ته وه وای ده زانی لووتی باریکه بی هیچ بهرزیه که له سهر تا خوار. واته: بهرزیه کی زور جوان له لووتی شهریفیدا هه بوو صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. گوناشی لووس بوو، دهمی فراوان بوو، ددانه کانی شاش بوو، له نیو شانه کانیدا مۆری په یامبهرایه تی هه بوو.

(۲۳) ئەمهش پپی دهوتریت: شه مائیل، بو زیاتریش له سهر شه مائل و سیفات و شیواز و روخساری خو شه ویست، بروانه: شهرحی بهنده بو کتیبی: «الشامل النبویه» للترمذی، که له سایتی: www.ali-xan.com وکه نالی یوتیوبه که دا دهست ده که ویت.

ره‌وشتی په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جوانترین خو ره‌وشتی هه‌بوو، وهك عائیشه ئه‌ئیت: «كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ» (ره‌وشتی په‌یامبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قورئان بوو)^(۲۴). له‌به‌ر قورئان تووره ده‌بوو له‌به‌ر ئه‌ویش رازی ده‌بوو، هه‌رگیز له‌به‌ر خاتر نه‌فسی خوئی تووره نه‌ده‌بوو وله پیناویشیدا توّله‌ی نه‌ده‌کرده‌وه، مه‌گه‌ر سنوور خوا بشکیئیرایه، که تووره‌ش ببوایه کهس به‌رگه‌ی تووره‌یی وی نه‌ده‌گرت.

که بیدنه‌نگ ببوایه هه‌بیه‌تی پیوه بوو، که قسه‌ی بکر دایه یه‌ک پارچه سه‌نگینی بوو. جوانترین وقه‌شه‌نگترین کهس بوو، قسه‌ی شیرین و خوش بوو، که گویت لی ده‌گرت هه‌زت ده‌کرد به‌رده‌وام بیت، وشه‌کانیت وهك خوئی له‌به‌ر ده‌کرد ئه‌مه‌نده به سه‌نگینه‌وه ده‌دوا.

راستگوترین و ئازا وزیره‌کترین و جوامی‌رتترین و مه‌ردترین و دلیرترین و نه‌به‌ردترین و نه‌به‌زترین و کولنه‌ده‌رتترین، و به‌رپزترین و خاکیتترین و سه‌خیتترین کهس بوو. هه‌رگیز نه‌یده‌وت: نه.

زۆر نه‌رم و نیان بوو.

(۲۴) ب‌روانه کتیبیک‌ی بنده له ئه‌و باره‌وه، به ناو‌نیشانی: «وه‌فا و ئه‌مه‌کداری

په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ».

به ریزه‌وه تی‌که‌لی خه‌لکی ده‌کرد وه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا ده‌کردن، له‌گه‌ل وه‌فا وئه‌مه‌کیکی بی‌ وینه‌دا^(۲۵)، وچاکه‌ی چاکه‌کاری له‌بیر نه‌ده‌کرد، به‌شهرم وحه‌یاترین که‌س بوو به‌شهرم‌تر له‌کچی عازهب له‌شوینی مانه‌وه‌یدا. چاوی به‌ره‌لا نه‌ده‌کرد به‌ئهمدیو وئه‌و دیودا.

دیاری وهرده‌گرت وپادا‌شتیشی له‌سهر ده‌دایه‌وه، نه‌سه‌ده‌قه‌ی وهرده‌گرت و نه‌ده‌بخوارد.

دیناریکی له‌ماله‌وه هه‌ل نه‌ده‌گرت، ئه‌گه‌ریش شتی‌ک بمایه‌ته‌وه وشه‌وی به‌سه‌ردا بهات‌بایه نه‌ده‌گه‌رایه‌وه تا ده‌بیه‌خشی.

له‌ئه‌وه‌ی خوا پپی ده‌به‌خشی هیچی هه‌ل نه‌ده‌گرت مه‌گه‌ر بو‌ خیزانه‌کانی، به‌شی یه‌ک سالی بو‌یان جیا ده‌کرده‌وه له‌جو وخورما.

خواردن وخورده‌وه‌ی وه‌ک هی کۆیله‌کانی بوو. هه‌ر چ خواردنی‌ک ئاماده‌بوایه ده‌بخوارد و فیزی نه‌ده‌کرد، چونکه‌ نیعمه‌تی خوای لا گه‌وره‌بوو با بچوکیش بوایه، وعه‌بیداری نه‌ده‌کرد. ئه‌گه‌ریش هه‌زی لی نه‌کردایه وه‌لای ده‌نا وه‌یچی نه‌ده‌فه‌رمو، وعه‌بیداری نه‌ده‌کرد، هه‌رچیش ئاماده‌بوایه وه‌ه‌یان‌بوایه هه‌لی نه‌ده‌گرت، که‌هی‌چیشیان

(۲۵) بروانه‌کتیبیکی بنده‌له‌ئه‌و باره‌وه، به‌ناونیشانی: «وه‌فا وئه‌مه‌کداری

په‌یامبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ».

نه بوايه بۆ خواردن نه ده گهرا وسه بى ده گرت، نه بهراکشانه وه، ونه
له سه ر ميژى ناخواردن نانى ده خوارد، جارى واهه بووه مانگيک
ودووان وسيان تيده پهرى ئاگرىک له ماله کيدا نه ده کرايه وه.
خواردنيشيان ته نها ئاو وخورما بوو، جار وباريش شيرى کاسه هاوسى
ئه نصاربه کان بوو. بۆيه دونيا نه ويستترين و خاکيترين وبى فيزترين
کەس بوو.

هەر له و ره وشته نه بهرزانه ي دانيشتنى بوو له گه ل هه ژار ونه دار
وليقه و ماو و داماو اندا.

سهردانى نه خوڤى ده کرد وشوینی جه نازه ش ده كهوت. وه لامى
داوه تى گه و ره و گچكه وهه ژار و ده له مهندي ده دايه وه. قاپى بۆ پشيله
داده نواند به رزى نه ده کرده وه تا تيرى لى ده خوارد. وه كو ره حمه تيک
به ئه و ئاژه له.

له ره وشته هه ره به رزه كانى ترى - وهه موو ره وشته كانيشى هه ر
به رزن-، خاوه ن گفتم و به ليئى خوڤى بوو، له ئه مه شدا كافر
وموسلمانى نه ده کرد، په يمانى به ستايه پياوى خوڤى بوو.

به ريزترين كەس بوو، به پيش چاوى يارانیه وه پيى ده ريژ
نه ده کرد، هه ر كەس يه كه جار بيبينيايه سامى ليده کرد، كيش
تيكه لاوى بكر دايه خوڤى ده ويست.

هه‌والی یارانێ خۆی ده‌پرسی، کامیان نه‌خۆش بوایه سه‌ری
لێده‌دا، کامیان دیار نه‌بوایه دو‌عای بۆ ده‌کرد، ئه‌وه‌یان بمر‌دایه نو‌یژی
له‌سه‌ر ده‌کرد وشو‌یننی جه‌نازه‌که‌ی ده‌که‌وت و دو‌عای بۆ ده‌کرد و دا‌وای
دو‌عا‌کردنی بۆ ده‌کرد.

هه‌روه‌ها هه‌زی له‌ هه‌ژاران بوو، له‌گه‌ڵیاندا دا‌ده‌نیشت،
وبه‌شداری مه‌راسیمی ناشت‌نیانی ده‌کرد، و ئه‌گه‌ریش ئا‌گا‌داریان
نه‌کرد بایه‌ته‌وه، خۆی ده‌چووه سه‌ر گۆره‌که‌ی نو‌یژی له‌سه‌ر ده‌کرد
و دو‌عای بۆ ده‌کرد، به‌ چاوی که‌م سووک ته‌ماشای نه‌ده‌کرد.
به‌ هه‌ر که‌س بگه‌شتایه پ‌یشت‌ر سه‌لامی لێده‌کرد.

پ‌یزی له‌ هاوس‌ی‌کانی ده‌گرت، و به‌ ده‌م میوانه‌وه ده‌ر‌و‌یشت.
ده‌م به‌ بزگه‌ بوو، له‌ هه‌موو که‌س زیات‌ر ت‌ی‌که‌لا‌وی کردنی
خۆشت‌ر بوو. هه‌ر ها‌وه‌ل‌ی‌ک وای ده‌زانی په‌یام‌به‌ری خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
ئه‌وی له‌ هه‌موو که‌س زیات‌ر خۆش‌ده‌و‌یت، هه‌ر کام له‌ یاران‌ی ب‌ی‌نیایه
هه‌میشه به‌ ده‌می‌ه‌وه پ‌ی‌ده‌که‌نی.

هه‌رگ‌یز له‌ نیوان دوو کاردا سه‌ر‌پ‌ش‌ک ب‌ک‌رایه مه‌گه‌ر ئاسانه‌که‌ی
هه‌ل‌ده‌ب‌ژارد، مه‌گه‌ر تاوان بوایه.

پ‌ی‌لا‌وی خۆی چاک ده‌کرده‌وه و که‌ل و په‌لی خۆی پ‌ینه‌ ده‌کرد.

سواری ئه سڤ وهیستر و گویدریش ده بوو، خه لکیشی له دوای
خۆیه وه سه ر ده خست^(۲۶).

حه زی له گه شبینی بوو، قاری له ره شبینی و غه پری وشوومی
کردنه وه ده هات.

بیانووی خاوه ن بیانووی قه بول ده کرد و داوای لی بووردنی ره د
نه ده کرده وه. وه لامی خراپه شی به خراپه نه ده دایه وه، به لکو
چاوپۆشی ده کرد و لی بوورده بوو.

له هه قدا به هیژ و بی هیژ له لای یه کسان بوون.

کلیلی خه زینه کانی سه ر زهوی پیدرا، به لام وه ری نه گرت
و دوارۆژی هه لبارد.

حه زی له بوئی خو ش ده کرد و رقی له بوئی ناخو ش بوو.

روئی ده دا له قژی، و خو ی پی ده رازانده وه، و قژی شانه ده کرد،
وته ماشای ئاوینه ی ده کرد.

هه روه ها حه زی له پاکی ددانه کانی بوو، بویه یه که م کاری له
کاتی چوونه ماله وه دا بریتی بوو له پاک کردنه وه ی ددانه کانی به
سیواک، له شه ویکدا سی جار سیواکی به کار ده هینا.

(۲۶) ته نانه ت هه ندیک له زانایان کتییکیان له ئه و باره وه نووسیوه.

ههروهها ئاوری به هه موو لاشه ی ده دایه وه وته نها پرووی
وه رنده گپرایه وه.

گالته ویاریشی ده کرد، به لام له راست زیاتری نه ده وت،
پیشده کهنی به لام قاقای نه ده کرد.

له خزمه تی مال و منال و خیزانه که ی خویدا بوو، ههروهک خو ی
ئه فه رموی: «خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي»
«باشترینتان باشترینتانه له گه ل خیزان و مال و مندالی خویدا، منیش
باشترینتانه له گه ل خیزانی خویدا» (۲۷).

خوش ته بیعه ت بوو، زور ره خنه ی نه ده گرت، ئه نه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
ئه لی: «خَدَمْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَشْرَ سِنِينَ، وَاللَّهِ مَا قَالَ لِي أَفَّا قَطُّ، وَلَا قَالَ
لِي لِشَيْءٍ لِمَ فَعَلْتَ كَذَا؟ وَهَلَّا فَعَلْتَ كَذَا؟! [وَلَا عَبَّ عَلَيَّ شَيْئًا
قَطُّ]» (۲۸)، «سویند به خوا ده سال خزمه تی په یامبه ری خوام کرد
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هه رگیز رۆژیک له رۆژان نه یووت: ئاخ له ده ستت!
قه ت پپی نه وتم: بو واتکرد؟! بو وات نه کرد...؟! قه ت ره خنه ی
لینه گرتم».

(۲۷) أخرجه أبو داود في «سننه» (٤٨٩٩)، والترمذي في «جامعه» (٣٨٩٥)، والدارمي في «مسنده» (٢٣٠٦). وصححه الألباني: «الصحيحه» (٢٨٥).

(٢٨) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٢٧٦٨)، ومسلم في «صحيحه» (٢٣٠٩).

خوای په ورو د گار له باره ی سهرجه م په وشته کانیه وه نه فهرموی:
﴿وَأَنَّكَ لَئِن لَّخُلِقْتَ عَظِيمٌ﴾، «به پراستی تو له سهر په وشته و تا کار یکی
 ئیجگار بهرز و گوره دیت نه ی په یامبه ر **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**».

موعجیزه کانی په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

گه ورتترین موعجیزه ی په یامبه ری خوا **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** قورئان بوو.
 له وانه ی دی: که رتکردنی سنگی، وهه والدانى له باره ی
 قودسه وه^(۲۹)، و دوو که رتکردنی مانگ^(۳۰)، وشه که که ی دایک
 مه عبه د^(۳۱)، و دو عا کردنی بو عومه ر **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** که خوا ئیسلامی پی
 سهر بخات، و به دی هاتنی^(۳۲)، و دو عا کردنی بو علی که چاوه کانی
 چاک بیته وه، و به دی هاتنی^(۳۳)، وهه لقولانی ئاو له نیوان
 په نجه کانیه وه و نزیك هه زار و چوار سه د کهس لی پی پاراو بوون^(۳۴)، و له
 روژی حونه یندا مشتیک خوئی کرد به چاوی نه یاره کاندا خوای

(۲۹) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳۸۸۶)، مسلم في «صحيحه» (۱۷۰).

(۳۰) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳۶۳۶)، مسلم في «صحيحه» (۲۸۰۰).

(۳۱) أخرجه الحاكم في «مستدرکه» (۳ / ۹ و ۱۱)، والطبراني في «الكبير» (۳۰، ۳۶۰۵).

(۳۲) أخرجه ابن ماجه في «سننه» (۱۰۵)، وابن حبان في «صحيحه» (۶۸۸۲).

(۳۳) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۲۴۷۷)، و مسلم في «صحيحه» (۱۸۰۲).

(۳۴) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۴۱۵۲)، و مسلم في «صحيحه».

پهروەردگار بەزاندنی (٣٥)، وئەو هەوایە لە گەڵ سوپاقە ی کورپی
 مالیکدا روویدا (٣٦)، وچاوە کە قەتادە ی کورپی نوعمانی گەراندهو
 شوینی خۆی لە کاتدا کەوتبوو سەر گۆنای، جا ئەو چاوە ی لە
 ساغە کە ی چاکتر بوو (٣٧)، و دووعای کرد بۆ عەبدوڵای کورپی عەبباس
 بۆ تیگەیشتن لە دین ولە تەفسیر، بە دیشەات (٣٨)، و دووعای کرد بۆ
 وشترە کە ی جابر، ئەو بوو کەوتە پیش هەموویانەو لە کاتی کدا لە
 دوای هەموویانەو بوو (٣٩)، و دووعای بەرە کە تی کرد بۆ خورماکە ی
 ئەو بوو هەموو قەرزەکانی پیدایەو و سیانزە و یسقیشی مایەو (٤٠)،
 و دووعای کرد بۆ ئەنەس بە زۆربوونی مال و مندالی و تەمەنی و هەر
 واش بوو (٤١).

هەروەها دووعای بارانی کرد بۆ ماوە ی یەك هەفتە بەردەوام بوو
 بە رادەیهك خەلك هاتن داوای وەستانەو هیان کرد، ئەویش داوای کرد

(٣٥) أخرجه مسلم في «صحيحه» (١٧٧٧).

(٣٦) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٣٩٠٨)، مسلم في «صحيحه» (٢٠٠٩).

(٣٧) أخرجه أبو يعلى في «مسنده» (١٥٤٩)، والطبراني في «الكبير» (١٢، ١٣).

(٣٨) أخرجه البخاري في «صحيحه» (١٤٣)، ومسلم في «صحيحه» (٢٤٧٧). وبعضه

الآخر أخرجه: الحاكم في «مستدرکه» (٥٣٤/٣).

(٣٩) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٢٧١٨)، ومسلم في «صحيحه» (٧١٥).

(٤٠) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٢٧٠٩).

(٤١) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٦٤٣٣).

ووه ستایه وه^(۱)، وله ناو ده ستیدا خواردن ته سبباحتی کردو وه^(۲)،
 ووشر سکالای که م تائفی وزوری کار پی کردنی له لادا کردو وه^(۳)، وله
 وله جهنگی خنده قدا به خواردنیکی چهند که سی نانی هه زار
 که سیدا^(۴).

ههروه ها باسی هه ر شتیکی نادیا ری بکردایه، به و شیوه یه ی نه و
 باسی ده کرد پی شده هات^(۵)، و باسی شوینی مردنی سه رانی کوفری
 کرد له جهنگی به دردا، ریک به نه و شیوازه ده رچوو^(۶)، و باسی نه وه ی
 نه وه ی کرد که کۆمه لێ له ئومه ته که ی له ریگه ی ده ریا وه غه زا
 ده که ن، و ئوم هه رامی کچی میلحانیس له وانیه، هه ر واش
 ده رچوو^(۷)، و مژده ی به هه شتی دا به عوسمان له گه ل به لایه کدا که
 تووشی دیت^(۸)، و به نه نصاری فه رموو دوا ی خو ی چیا ن به سه ردا

(۱) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۱۰۱۳)، ومسلم في «صحيحه» (۸۹۷).

(۲) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳۵۷۹).

(۳) أخرجه أحمد في «مسنده» (۱۲۸۰۹)، والبزار في «مسنده» (۶۴۵۲)، والنسائي في

«الكبرى» (۹۱۰۲).

(۴) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۴۱۰۲)، ومسلم في «صحيحه» (۲۰۳۹).

(۵) نه و شتانه ش زۆر زۆرن.

(۶) أخرجه مسلم «صحيحه» (۲۸۷۳).

(۷) أخرجه البخاري «صحيحه» (۲۷۸۹)، ومسلم في «صحيحه» (۱۹۱۲).

(۸) أخرجه البخاري «صحيحه» (۳۶۷۴)، ومسلم في «صحيحه» (۴۴۰۳).

دیت، هەر واش بوو^(۱)، وباسی حەسەنی کچەزای کرد که خوا به هۆیه‌وه صولح دەخاتە نیو دوو کۆمەڵی گەورەى موسلمانانەوه^(۲).
 وپیاویک بە دەستە چەپی خواردنی دەخوارد، پێی فەرموو: بە دەستە راست بخۆ، لە لووتبەرزى وفیزدا وتی: ناتوانم! فەرمووی: دەک هەر نەتوانی، ئەوه‌بوو دەستی کابرا گۆج بوو^(۳).

هەر وه‌ها که دەشتیه‌کیه‌ک داواى بە‌لگه‌ی له‌ په‌یامبەر کرد، ئەویش فەرمووی: ئەو داره‌ شاهیده، بانگی داره‌کەى کرد، داره‌کەش هات وشایه‌تیدا، سى جار شایه‌تیدا، پاشان گه‌رايه‌وه جیگا‌کەى خۆی^(۴)، وبانگی دوو داری کرد کۆبوونه‌وه وپاشان جیابوونه‌وه^(۵).
 وئەیفەرموو: «دارێک له‌ مه‌ککه‌دا دهناسم پێش په‌یامبهرایه‌تى سه‌لامی لێده‌کردم»^(۶)، ودار خورمایه‌ک له‌ بو‌شه‌وقی ئەو نازداره‌ دەستی کرد به‌ نوزه‌ نوز وه‌کو له‌ بوخاریدا هاتوو^(۷).

(۱) أخرجه البخاري «صحيحه» (۲۳۷۷)، ومسلم في «صحيحه» (۱۰۶۱).

(۲) أخرجه البخاري «صحيحه» (۲۷۰۴).

(۳) أخرجه مسلم «صحيحه» (۲۰۲۱).

(۴) أخرجه ابن حبان في «صحيحه» (۶۵۰۵)، والدارمي في «مسنده» (۱۶)، وأبو يعلى في

«مسنده» (۵۶۶۲)، والطبراني في «الكبير» (۱۳۵۸۲).

(۵) أخرجه مسلم في «صحيحه» (۳۰۱۴).

(۶) أخرجه مسلم في «صحيحه» (۲۲۷۷).

(۷) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۹۱۸).

توخخوا دار خورمايهك ده گری، كه ده بينیٰ خوْشه یست لیى
دوور ده كه ویتته وه. ئەى ئیمه بوْ نه گرین وموشتاقى بینینی ئەو
په یامبهره خوْشه ویسته نه بین **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** به رۆح مالّ ومنالمه وه به
فیدای بم.

پرووه كه كانیش موشتاقى ئەون. تهنانهت بهرده كانیش وهك خوْی
ده فهرموی: «بهردیك ههیه له مهككه ئیستاش دهیناسمه وه سه لامى
لیده كردم پیش رهوانه كردم»، تهنانهت شاخه كانیش، ههروهك خوْی
ئه فهرموی: «أُحَدِّ، جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ»^(۱)، «ئوحد شاخیكه ئەو
خوْشى دهوین وئیمهش خوْشمان دهوی».

خوایه له بوْ خاتری ناوه جوانه کانت، داوات لیّ ده کهین به ناوه
مهزنه کهت که ئە گهر داوات لیّ بکریّ پیى وه لام دهدهیته وه وئه گهر
دهستت بوْلا بهرز بکریته وه پیى ره دی ناکهیته وه، په یامبهر
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکهره شه فاعه تکار بوْمان، له خواردنه وهی ئاوی
کهوسهر لهسهر ههوزه کهی بیّ بهشمان مه که. آمین.

تا کوْتایی موعجیزه کانی که ئەمه مشتیک بوو له خهرمانیک.

(۱) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۱۴۸۲)، ومسلم في «صحيحه» (۱۳۹۲).

فهزل وپايه پيامبري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

له جابري كوري عه بدوللاوه رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا ته لي: پيامبري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموي: «أُعْطِيَتْ خُمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي، نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَظَهْرًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْمَغَانِمُ، وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيَتْ الشَّفَاعَةُ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً» (پينج شتم پي به خشراوه به هيچ پيامبريكي پيش من نه به خشراوه: له دووري يهك مانگ ريگاوه ترسم خراوته دلي دوژمنمه وه، وهه موو زهويم بو كراوه به مزگهوت وپاككه ره وه، جا هه ركه سيك له ئومه ته كه م له هه ر كو ييهك بوو كه يشته نويزه با نويزي خو ي بكات، وغه نيمه تم بو حه لال كراوه وپيش من حه لال نه بو وه، وشه فاعه تم پيدر اوه، وپه يامبران به تاييه تي بو كه له كه يان ره وانه كراون، به لام من بو گشت مه ردووم ره وانه كراوم»^(۱).

هه روه ها ته فه رموي: «أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ يَشْفَعُ فِي الْجَنَّةِ»، أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبَعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يَقْرَعُ بَابَ الْجَنَّةِ»^(۲). «من يه كه م

(۱) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۳۳۵، ۴۳۸، ۳۱۲۲)، ومسلم في «صحيحه» (۵۲۱).

(۲) أخرجه البخاري في «صحيحه» (۴۴، ۴۴۷۶، ۶۵۶۵)، ومسلم في «صحيحه» (۱۹۳).

که سم شه فاعهت ده که م، ومن زورترین شوینکه وتوم هه یه له رپوژی
دوایدا، ومن یه که م که سم که له ده رگای به هه شت ده ده م».

هه ر له سه حیجی موسلیمدا هاتوو له نه بو هوره یه وه
رَضِيَ اللهُ عَنْهُ تَهْلِي: په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِه رموی: «أَنَا سَيِّدٌ
وَلِدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرٌ، وَأَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرٌ،
وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَمُشَفِّعٍ». «من گه وره ی کوره کانی ئاده مم له رپوژی
قیامه تدا، ومن یه که مین که سی کم که قه بره که ی له سه ر شق ده بی ت
ودیته ده ره وه، ومن یه که مین شه فاعه تکار ویه که مین که سم که داوای
شه فاعه ت کردنم لی ده کری ت»^(۱).

ژیان و په رستی په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عائشه ره زای خوای لی بی ت ته لی: «أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَتَفَطَّرَ قَدَمَاهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: لِمَ تَصْنَعُ هَذَا يَا
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا
تَأَخَّرَ؟! قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا؟» «په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
به شه وه هه لده ستا وشه و نویژی ده کرد، هه تا پیکانی هه لده ئاوسا
وشه قیان ده برد، عائشه وتی: قوربان بو ئاوها ته که ی، مه گه ر خوا

(۱) أخرجه الترمذي في «جامعه» (۳۱۴۸، ۳۶۱۵)، وابن ماجه في «سننه» (۴۳۰۸)، وأحمد

في «مسنده» (۱۱۱۴۳)، وأبو يعلى في «مسنده» (۱۰۴۰).

له تاوانه كانى رابردو وداهاتوت خوش نه بووه؟! ئەوئيش فەرموى:
ئەى نايىت بەندەيه كى سوپاسگوزار بم؟»^(١).

ونويژى دريژ بوو وتارى كورت بوو. دوو شەممە وپيىنج شەممە
وسيانزە وچواردە وپانزەهە موو مانگيكي هيلالى بە رۆژوو دەبوو.
جارى وا هەبوو ئەوەندە رۆژووى دەگرت دەيانوت: ئيتەر نايشكينيىت،
جارى واش هەبوو رۆژووى نەدەگرت، ئەيانوت: ئيتەر رۆژى ناگرئيت.

هەر وها لە عايىشەو رەزاي خواى لى بيىت دەليىت: «كَانَ فِرَاشُ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَدَمٍ، وَحَشُوهُ مِنْ لَيْفٍ» (راخەرە كەى
پەيامبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لە پيىست بوو، ناوە كەى لە ليف
بوو)^(٢). ليف: كرۆكى دار خورمايه كە دەكەويىتە تەنيشتى سەعەفەو.
لە ئيبەن عومەرەو هە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ ئەلئى: «بەو دوو چاوهى خۆم
پەيامبەرى خوام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بينى لە برسيتيدا سكى پل دەدا،
خورما گەنيويكيشى دەست نەدەكەوت بيخوات»^(٣).

ئاوها ژيا لەم دنيايه دا وئاوهاى گوزەراند، هيچ زيانكيشى پئى
نەگەياند، لە كاتيكدە گەورە و سەردارى هەموو پەيامبەرانه سەلات
وسەلامى لەسەر سەرجم پەيامبەرەن.

(١) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٤٨٣٧)، ومسلم في «صحيحه» (٢٨٢٠).

(٢) أخرجه البخاري في «صحيحه» (٣٠٩٧، ٦٤٥١، ٦٤٥٦)، ومسلم في «صحيحه» (٢٠٨٢).

(٣) أخرجه مسلم في «صحيحه» (٢٩٧٧).

سوپاس بۆ ئەو خوایه‌ی که له ئوممەتی ئەوی گێڕاین، داواکارین
له خوای گه‌وره له‌سه‌ر قورئان و سوننه‌ته‌که‌ی ئەو هه‌شرمان بکات
وله‌گه‌لیا کۆمان بکاته‌وه.

له‌ گرنگترین روداوه‌کانی ژبانی په‌یامبه‌ری خوا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سالی یه‌که‌م: کۆچکردن بۆ مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره، دروستکردنی
مزگه‌وت، براهه‌تی خستنه‌ نیوان موهاجیرین و نه‌نصاره‌وه، هه‌ستان
به‌ دروستکردنی ده‌ولّه‌ت، فه‌رزبونی زه‌کات.

سالی دووه‌م: جه‌نگی به‌دري گه‌وره، له‌م شه‌ره‌دا خوای گه‌وره
موسلمانانی سه‌ر به‌رز کرد و بی‌باوه‌پانی سه‌رشۆر کرد.

سالی سییه‌م: جه‌نگی ئوحود، له‌م جه‌نگه‌دا بی‌باوه‌پان
سه‌رکه‌وتن، ئەم‌ه‌ش به‌هۆی به‌قسه‌نه‌کردنی په‌یامبه‌ره‌وه
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له‌ لایه‌ن هه‌ندیك له‌ تیکۆشه‌ره موسلمانه‌كانه‌وه،
ده‌رچوون له‌و ته‌علیماته‌ی که په‌یامبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پێی دابوون،
وچاویان بریه‌ ده‌ستکه‌وتی جه‌نگه‌که، بۆیه‌ سه‌نگه‌ریان چۆل کرد
وئه‌وانیش ئەمه‌یان قۆسته‌وه و له‌پشته‌وه په‌لاماریاندا سه‌رکه‌وتن.

ئوه‌ش له‌ ده‌ره‌نجامه‌کانی خۆشه‌ویستی دونیا و ده‌رچوونه‌ له
رێنماییه‌کانی په‌یامبه‌ر صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

سالی چواره م: غه زای به نی نه زیری جوله که، ئه مهش به هوئی

په یمان شکاندنیانه وه بوو - که خویان پیوه گرتووه وپه یمان شکاندن
ووه عد به سهر نه بردن بووه به پیشه وپیناسه یان-، بۆیه په یامبه ری
خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** فرمانی کرد خیللی نه زیر له مه دینه دهر بکریڼ.

سالی پینجه م: غه زای به نی موسته لیق ((موره یسیع))، جهنگی

ئه حزاب، غه زای به نی قوره یزه پرویدا.

سالی شه شه م: صولحی حوده یییه، ههر له م ساله شدا به

ته واو هتی مه ی حه رام کرا، ههروه ها یه که م عومره ی ئه نجامدا.

سالی حه وته م: ئا له م ساله دا په یامبه ر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

وهاوه لانی رویشتنه نیو مه ککه وه و عومره یان ئه نجامدا - که دوهم

عومره یه تی-، ههر له م ساله شدا بوو په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

غه زای خه یبه ری کرد وصه فیه ی کچی حویه ی هیئا.

سالی هه شته م: جهنگی موته ی نیوان موسولمانان ورؤمه کان

پرویدا، ههروه ها فه تحی مه ککه، ههروه ها غه زای حونه یین له دژی

خیله کانی هه وازن وسه قیف.

سالی نۆیه م: جهنگی ته بوک، که کؤتا جهنگی ره سولی خوا بوو

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، له م ساله شدا وه فده کان پؤل پؤل دهه اتن بؤ خزمه تی

په یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** و موسولمانان بوونی خو یان

راده گه یاند، خه لک به لیشاو ده هاتنه نیو ئیسلامه وه، هه ر بویه ئه م
سائه ناوئرا به سائی وه فده کان.

سائی ده یه م: حه جی مائئاوایی، که زیاد له سه د هه زار
موسلمان له گه ل په یامبه ری خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** حه جیان کرد.

وه فاتکردنی په یامبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

په یامبه ری خوا **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، له چیشته نگای رۆژی
دووشه مهی مانگی ره یبعولته وه لدا، دواى چوارده رۆژ له نه خوشی،
له ته مه نی شه ست وسی سالیدا، په یامبه رمان، خوشه ویستمان،
سه ردارمان، سه روه رمان، نوری چاومان ^(۱) **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** وه فاتیکرد،
وله شهوی چوار شه مه به خاک سپیردرا.

چل سائی پیش په یامبه رایه تی، ویست وسی سالیس دواى
په یامبه رایه تی. ئه م بیست وسی سائه ش، سیازدهی له مه ککه وده
سائه که ی تریشی له مه دینه بوو، سه لات وسه لامی خوا له سه ر
په یامبه ر خانه واده وهاوه له کانی وشوینکه وتوانی وخوشه ویستانی تا
رۆژی دواىی. کاتیکیش گه یشته سه ره مه رگ، قاپیک ئاوی له لادا
بوو، ئه ویش دهستی تیده کرد وده موچاوی ده سپری وده یفه رموو: خوایه

(۱) که ئه لیم: نوری چاومان، به راستی نوری چاومانه، ئیمه کویر بووین به دینه که ی

ئهو بهر چاومان رۆشنه وه بوو.

يارمه تيم بدهيت له سهر نارپه حه تيه كاني مردن. فاتيمه ش وتي: ئاي له بو نارپه حه تي باوكم كه به هوپه وه منيش نارپه حه تم^(۴)، ئه ويش فهرمووي: له ئه مړو به دواوه ئيتر باوكت نارپه حه تي له سهر نامينييت.

وه سيه ته كاني په يامبهري خوا صلى الله عليه وسلم له دوا ساته كاني

ته مه نيدا

- له گهل ئافره تان باش بن وئاموژگاري چاكيان بكنه.
- ئيوه هه قتان هه يه به سه ريانه وه وئه وانيش هه قيان هه يه به سه رتانه وه.

- ده ست بگرن به قورئان وسونه ته وه.
 - له گهل ئال وبه يته كه م چاك بن.
 - نويژه كانتان زايه مه كهن.
 - گوږه كه م مه كهن به مزگه وت.
 - خوين ومالتان له سهر يه كتر حه رامه.
 - ورياي شه يتان بن جياوازي ده خاته نيوانتانه وه...
- تا كو تايي وه سيه ته زيږينه كاني صلى الله عليه وسلم.

(۴) ينظر: «الإفصاح عن معاني الصحاح» (۳۰۶/۵)، و«صحيح البخاري» (۴۴۶۲).

له كۆتاييدا

هەر هەق وەهە وایبکی تیدابوو، ئەو هە لە خوی پاك و پیرۆزه وهیه،
هەر هەله و کورتیه کیشی تیدابوو که تیشیدایه، ئەو هە له خۆم
وشهیتانه وهیه، خوا و په یامبه ره که ی **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** لیبی به ریئن.

ئىجازە پىيدان بە ئەم كىتپە (۳)

سَمَعَ عَلَيَّ: (۴)، كِتَابَ: «اعْرِفْ

نَبِيِّكَ» بِاللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ، بَقْرَاءة: (۵)، صَاحِبُنَا:

..... (۶)، فَتَمَّ لَهُ ذَلِكَ فِي:

..... (۷)، بِالْمِيعَادِ الْمُثَبَّتِ فِي مَحَلِّهِ مِنْ نُسَخَتِهِ.

وَأَجَزْتُ لَهُ رَوَايَتَهُ عَنِّي؛ إِجَازَةً خَاصَّةً مِنْ مُعَيَّنٍ لِمُعَيَّنٍ فِي

مُعَيَّنٍ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

صَحِيحٌ ذَلِكَ

وَكَتَبَهُ: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيِّ خَانَ

يوم / ليلة:، من شهر: سنة:

في:، بمدينة:

(۳) مەرگی ئىجازەدان بە ئەم كىتپە ئەو ھى، يان بىخوینىت بەسەر نووسەردا، يان

كەسىك بەسەر خانەوادەكەى خۆيدا بىخوینىتەو ھە يان بە وانە پىيانى بلىتەو ھە.

(۴) لىرەدا ئەندازەى بىستەنەكەت دەنووسى، بۆ نمونە: جمیع، يان نصف...

(۵) لىرەدا شىوازی وەرگرتەكە دەنووسى، لە دەم شىخەكە بىستوتە يان كەسىك

بەسەرىدا خویندوویەتى يان...

(۶) لىرەدا ناوی خۆت دەنووسى...

(۷) لىرەدا ژمارەى مەجلىسەكان دەنووسى، بۆ نمونە: دوو مەجلس بوو يان دە...

پیرست

پیشه کی چا پی حه و ته م ۵

پیشه کی ۷

به شی یه که م ۱۵

سه ر که وتن بۆ شوینکه وتوانی په یامبهره **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ۱۵

چهند مژده یه که له قورثانه وه که وا سه ر که وتن ههر بۆ ئیسلامه ... ۱۵

بۆ زۆر دژایه تی جه نابی رسول الله **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ده کری؟! ۱۸

ئه گهر په یامبهر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له ناکا و دای له ده رگای یه کی کمان؟!

۲۰

به شی دووهم ۲۹

پله وپایه ی په یامبهر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ۲۹

خوای مه زن بانگی په یامبهر ناکات به: «ئهی **مُحَمَّدٌ**!» ۲۹

ستایشی خوای مه زن بۆ په یامبهره که ی **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ۳۱

دلسۆزی په یامبهر **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بۆ ئوممه ته که ی ووه فای ئوممه ته که ی

له ئاست دلسۆزیه که ی ۳۳

مافه کانى رسول الله **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** به سه رمانه وه ۳۵

به شی سییه م: ۵۱

ناوی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** ۵۱

- ۵۱ ناه کانی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۵۳ پاکیتی ره گهز وره چه له کی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۵۴ له دایکبونی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۵۵ شیرخواردنی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۵۶ کهرتکردنی سنگی پیروزی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۵۶ گه رانه وهی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بؤ لای دایکی
- ۵۷ بؤ لای باپیری
- ۵۸ بؤ لای مامی
- ۵۸ ژنهینانی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- پاراستنی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** له شته خراپه کانی نه فامی
- ۶۰ قوره پیش کوکن له سهر ریژداری په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** پیش
- ۶۱ بوونی به په یامبهری
- ۶۲ ژنهینانی دواى خه دیجه
- ۶۴ مناله کانی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۶۵ گوزه ریکی خیرا به ژیانى شهریفی په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۶۵ بوونی به په یامبهری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ۶۸ بانگه واز له سهره تاوه نهینیه
- ۶۹ بانگه واز ناشکرا ده کریت

- ٧١ تابلۆقه دان بۆ ماوهی سیّ سالّ
- ٧٢ سالی دلتهنگی
- ٧٣ ئییش وئازار زۆر ده بیّ و کوچ به ره و حه به شه ده کریت
- ٧٤ به زه بی و ره حه ته پی یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بۆ ئومه ته که ی ..
- ٧٦ ئیسرا و میعراج
- ٧٧ هه ردوو عه قه به که
- ٧٨ کوچ کردن به ره و مه دینه
- ٧٨ دروستکردنی مزگه وت
- ٧٨ برابه تی خسته نیوان کوچبه ران و سه رخران
- ٧٩ ده ستوری مه دینه
- ٧٩ ریگه به جیهاد کردن ده دریت
- ٨٠ جهنگه کان
- ٨١ حه ج و عومره کانی
- ٨٢ روخسار و شیوازی پی یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ٨٣ ره وشتی پی یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ٨٩ موعجیزه کانی پی یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ٩٤ فهزل و پایه ی پی یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ٩٥ ژیان و په رستشی پی یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
- ٩٧ له گرنگترین روداوه کانی ژیانی پی یامبه ری خوا **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**

- ۹۹ وَهَاتَكَرْدَنِي پِهِ يَامْبَهْرِي خُوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
- وهسيه ته كاني پهِ يَامْبَهْرِي خُوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له دوا سته كاني
- ۱۰۰ ته مه نيدا
- ۱۰۱ له كو تايدا
- ۱۰۲ ئي جازه پيدان به تهم كتبه
- ۱۰۳ پيرست

وصل اللهم على محمد وآله وصحبه، والحمد لله رب
العالمين.